

உ
ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீ ராமஜாதகம்.

தில்லைசிதம்பரம் - பஞ்சகுரோசமதநியில

(தச்சககாடு என்று வழங்குகின்ற)

தகுகவநத்தி லிருக்கும்

கௌண்டி நயகோதரம,

ஆபஸ்தமப ஸுதரரு மாகிய

இராமஸ்வாமிசாஸ்த்ரியார்குமாரர்

சேஷசாஸ்த்ரியாரியற்றியது

இஃது

புராசை - அஷ்டடாவதாரம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் முன்னிலையிற்

பார்வையிடப்பட்டு

மஹாராஜராஜஸ்ரீ - ஷஷாண்டௌஸ்துபாதி

உவ்வேரிடத்தேறி

செங்கலவராயநாயகரவர்கள்

உதவியால்

ஆவரது

வேதாநதவிதயாவிஸாஸ

அசுககூடத்திறட்டுப்படுக்கப்பட்டது

பிரமோனாதஸ்ரீ புறட்டாசுமின்

கஅள ௦ ஸ்ரீ செபடமபாஸ்

MADRAS.

Registered Copyright.

இதனவிலை - அரை - ரூ

அறிக்கை .

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை, செங்கழுநீர் பிள்ளையார்கோவில்தெரு - ௫0- ம் நெம்பர்வீட்டில்- மஹாராஜராஜஸீ மி- தா. இரிசப்பசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சிதம்பரத்தில் - கம்பராமாயணம் கிருஷ்ண சாஸ்திரியாரிடத்திலும், இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள்கிரயங்கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

புரசை- அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியார்-இயற்றிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

மாதவமுதிருநன்மாண்பமையிருவா
இடையறப்பழிசசியேத்துநிலையது
கண்ணுதறபெருமான் காரிகைகாணிய
அன்னவாமுன்னைஞான்றருள்பெறீ இய்யுவான்
உருவருவாய்நின்றொளிநடனவின்றது
சந்தானகுரவாசமயாசிரியா
நந்தாவுலகநவையறவெழுதாப
பனுவறகொழித்தமிழ்ப்பஃரெடைபுனைந்தது
உலகமுழுவதுஉழுருவாமொருவற
கலகிலசோசானறவகமலராயது
தில்லைபதிக்கடசெறிந்தவைங்குரோசத்
தெலைநாப்பணியலவடபாலது
தடமாமலர்ப்பொழிற்றலைநூறுதுணாகொய
மடவாசுரி குழன்மஞஞமுறகாணூஉக
கருமுகிவிதுகொலெனறகங்குளிர்பபக
கட்புலனேககுபுகாவிபோன்மெடுப
பெட்புறுமதுகரம்பிறங்குபுகறங்க
வரிமிடற்றினைவாலவளையினங்காணப்
பிரிவறவாவியின்பேழவாயிரட்ட
விளரியஞ்சுரும்பாமிழ்ந்துறறிதழ்
முளரியம்பொற்பூந்தவிசுடையிறைகொளு
செஞ்சூட்டனக்குழாம்புணாமுலைத்தெரிவையர்
பஞ்சூட்டநடைபார்த்தவாம்வளத்த
தெனுந்தக்கவனத்தினிலவாழ்முதற்குலம்
தாங்குமிராமசாமிசாஸ்கிரிதவத்

தோங்குமெய்யனுலப்பிலாரியம்
 செந்தமிழ்ப்பன் னூற்றெளி தருபுலமை
 முந்துமருமறைமுறைகூரோழுக்கம்
 பாவலர்காழுறும்பண்புசாலேவதியச
 சேஷசாஸ்திரி சீராமகாதை
 இயையுங்கம்பரி ராமர்யணத்தைக்
 கவலறத்தன்னுழிக்கறகுங்கனிட்டுனங்
 கிழமைசாஸிளவல்கிருஷ்ணசாஸ்திரி
 அந்நூற்றிருவவதாரப்படலத்
 தென்னுலெளிதுணர்தற்கிசைவில்லதாய்
 மொழிமேடமாமதியெனுமுதற்குறிப்புள
 கவிதையைநன்குகரிசறவாராய்ந்
 தெற்குவிரிவகையியம்புதியென்ன
 வேண்டலுஞ்சோதிடவிதிநூலுணர்சசி
 காண்டகைக்கியன்றகற்பினிலதற்குறா
 ஐவகையாயுரைத்தாங்காங்குயர்தவ
 மெய்யுணர்வான்மீகப்பெயர்விற்பன
 ரிசைத்தவடநூலிராமாயணத்து
 ளெடுத்துக்காட்டுமேனையசோதிடத்
 தடுத்தமேற்கோளும் அளவுறவியல்வனா
 ம்ணிரீர்ப்புவியுளோர் மகிழந்தனர்தலைக்கொள
 அணிபெறவியற்றினன் அருந்தமிழ்ப்புலவர்
 வடநூற்பரிணிதர்மதிப்ப
 நெடுநீர்ப்புவியிசைநிலைபெறுத்தினனே.

சாற்றுக்கவிகள்.

—{ }+*+{ }—

திருவல்லிக்கேணி - தடகமள்ள.

கிருஷ்ணராயஜோதிஷராலியற்றியது:

శ్రీవేంకటార్థ సద్గురు బ్రహ్మణేనమః.

శ్రీ॥ శ్రీరామచంద్రుని శ్రీకరంబగుజన్మ లగ్నకుండలిమున్ను లలితఫణిచి ।
 వాల్మీకిమునిబల్కువచనక్రమంబున కంఠాఖ్యద్రావిడకవివరుండు ।
 సూచించిననుదాని సువ్యక్తముగమహాబాతకయంత్రతసంఘటించి ।
 ముద్రించెకొండిన్యమునిగోత్రజాతుడౌ శేషాద్రిశాస్త్రియైనీధయంత్ర ।
 మధికచిత్రమనుచు మదిసంతసముజెంది । వచనకుసుమపూజ వారికొసగె ।
 తడకమల్లవంశధన్యుడౌవేంకట । కృష్ణరాయసుకవికీర్తిమెరయ॥

இளநகர். ஜோதிஷவித்வான் - ராவவாஹயுடா.

[illegible]

கவுண்டான்ட் ஜெனறலாபீசில் சுப்பரென்டன்டாகிய -

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ - யாழ்ப்பாணம்,

சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

சுழிநெடிடடி விருத்தம்.

தக்ககவனத்தோன்கலாநிதியிராமசாமிசாஸ்திரிதவமுருவாயப
புக்கசேஷையசாஸ்திரிபுலியூ பொருந்துமைவகுரோசமததியினுன்
செக்கர்மேனியினுன்றிருவடிமறவாத தேசிகனிராமசாதகத்திற்
கெக்கலைஞர்களும்கியப்பவைநதுரையீன டியற்றியதிறத்தையென்பு

நேரிசைவெண்பா.

[கலவாம.

கமபன் விதையாகக கட்டுரைத்தா னோர்க்கிமற

றிம்பா மரமா வெழுவித்தான- ஐம்பொருவி

லாத வுரையா லடலசேஷ சாஸ்திரிபொய

வாதவுரை யெலலாம வதைத்து.

சேஷனென்றும் பினனுமொன்று செப்பறபாற்றோவாதி

சேஷன் பெருமை தெரியாதோ - சேஷன்

றெரித்த வுரையின் றிறமளககக் கம்ப

னாரைத்தகவி கோலா வும.

புராசை- அஷ்டடாவதானம் - சபாபதி முதலியாரவர்களின்

இயற்றமிழமாணக்கருளொருவராகிய.

கந்தாடை - துரைஸாமிஜயங்கார் சொல்லிய

அறுசீர்க்குழி நெடிடாசிரிய விருத்தம்.

மிகமுடிமேற்பூக்கொண்டான்வெள்கித்தலைநான்முன்கொண்டான்
தொக்கவடநான்முனிவனும்போயத் தொலைஞான்றேபிலங்கொண்
புக்கபுலமைத்தமிழக்கவிஞன் பொருந்துகம்பனெனலானுன் டான்
தக்ககவனசேஷகவிதாசரதிஜாதகங்கண்டே.

சென்னைக்கோவிர்தநாயகர்

கலவிசசாலையில் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

வே, வேங்கடராமாநுஜ ஐயர் இயற்றிய

கட்டளைக்கலிபா.

சந்தச்செந்தமிழவேந்தெழிற்கம்பனார் சாற்றிராமாயணத்தொருபாவினைத்
தநதிரநதெரிநிண்ணொசெய்யநற் சதிரரின்றெனபாந்தனங்கோமகன்
சிறதுகுழ்புவிதேவர்குலத்தநஞ்சேஷசாஸ்திரியாகியுரைத்தவிச் [லோ.
சுந்தரச்செழுஞ்சீருணக்கொப்பெனச்சொல்லவோருரைகுழிநுண் டாங்கொ

ஹஸ்திஷ்ட

இஃது

ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயந்த்ரம்.

இஃது— ச - ஆவது உரையில் வருமாறுமாணா.

கக்ரன. கஉ	சூரியன. ந. புதன. க		கேது. க
	பிரம காயத்திரி	பஞ்சா கூரம்	லக்ஷ்ம. சந்திரன. ர குரு. ரு
குஜன. க	துவாத சாகூரம்	அஷ்டா கூரம்	
ராசு. ந		சனி. கஉ.	

இந்த யந்தரத்தின மந்திரங்களை இழிவெல்லவியலிதிபடி.
ஜபித்து ஆராதிப்பவர்களுக்கு சகலநோயுந்நாசது புத்திரதிரவியாதிசம
பத்துக்களும் உண்டாமெனபது ஜந்தாமுராரியில் விளங்கும்.

இஃது
ஸ்ரீராமஜாதகராசி.

இஃது
நவாமசம.

சுககி	சூரி புத	ச	கே	சுக சனி		இரா சூரி
	கடகலகக்ஷினம.	ல-குரு சந்தி			நவாமசம கடகம.	ல சந்தி
குஜ						குரு
இரா	சனி			கே புத		குஜ

ஸ்ரீ ராமாயபாஷ்ய ஹ்நெ நஃ.

ஸ்ரீ ராமாவதாரஜாதகம்.

ஆசாரயமுர்த்தியாகிய முததணனாவவாகன நிவியஸ்ரீ சரணாவிநத
ங்களில் கிருஷ்ணன்சாஷ்டாகவகநமஸகாரம்.

வினா.— நான் ஸ்ரீமதகம்பராமாயணம் கேட்டுவருகையில் பாலகாண்ட
த்தில் திருவவதாரப்படலத்திலிருக்குங் கவிகளில்—

க வி.

மேடமாமதிதிநவமிமீன்கழை
நீடுறுமாலைகற்கடகநீதிசே
ரோடைமாகளிற்றனுதயராசிகோ
னாடிஸேகாதசா நாலவருசசகோ.

இநதபபாடடின்தாதபரியம் பெருஞ் சந்தேகமாயிருந்தது.

அதுபுலப்பட அருணாசலகவிராயாசெயத நாடக கிரந்தத்தைப்பாராத
தேன. அதில “ஒத்தகிரகங்களுவரும்பதினெனநி லுசசத்திலேவருமேற”
வெனறு அவர் உரைத்திருக்கின்றனர்.

பாலகாண்டத்திற்கு உரைசெயது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்தையும்
பாராததேன அதிலும் “நாலவாபதினென்றினிலும் மறற ஐவாஉசசத்திலும்”
எனறுசொல்லி, “நீடுறுமாலை” என்றதற்கு “மாலைபோழ்தி லவதரித்தனர்”
எனவும் உரைத்திருக்கின்றது. .

வடமொழிவிதவானகளைவினவினன். அவர்கள் ஐவருச்ச டொனவும்,
ராணாவோபிசநதிரானுநிற்பதாகவும், வாலமீகசலோகத்திலிருப்பதாகவும், பு
தன மேஷத்திலெனவியாககியாதாசொல்லி யிருப்பதாகவும் சொல்லுகின்ற
னர். ஆயினுமெனக்கு இநதபபாவிஷ்ண ஐயம் முறறுநதிரந்ததிலலை.

நீவினெனக்குப்பாடஞ்சொல்லுங்கால- ஐயப்பட்டவைகளை - இரண்டு
முனறுமாதங்கனகடயோசித்துப் பயனசொல்லவல்லையா ? அதுபோலவே
இடபோதும் பயனசொல்லுதலவேண்டும். .

சேஷசாஸ்திரியார்.

விடை.— இளையோய, நீ கேட்பாயாக. நீ-எனபாறகேட்டுஞ்செய்யுளா
னது அனநததாத்பரியபுஷ்டியுள்ளது. அதனை நீ வினவியகாலமு
தலாறுமாதகாலமா யாலோசித்தேன். அதிலெனக்குத்தோற்றிய
உரை கூற, இலக்கிய இலக்கணததுறை பேரயினோ, என்பேத
மையைக் கருதாது, பகவதவ்ஷ்யமாதலின் தையசெய தங்கீகரி
ப்பொன நம்பிப் புதுநீதன.

இந்தப்பாவினை முறதும் உணாவது அருமையாயினும் - ஸ்ரீராமமூர்த்தியினது திவ்யசரணாவந்தங்களைத் துணைக்கொண்டுள்ளேனாதலால் அவராளர ஷென சிற்றறிவிறகுத தெரிந்தவளவு சொல்கின்றேன.

அப்பாடலுக்கு ஐவகை உரை இடலாம்:

- க- வது.— ஸ்ரீராமமூர்த்தியினது ஜநநமாஸம், திதி, நக்ஷத்ரம், லக்னமும், நவக்ரஹங்களி னிலையமும்.
- உ- வது.— லக்ன நவாம்சங்களும், நவக்ரஹங்களின் நவாம்சமும், நவாம்சஞ்சொல்லும் ஹேதுவும்.
- ங- வது.— அவதார கடிகை, விராடி, கலையும், நாழிகைசொல்லும்ஹேதுவும், வாரமுக, தேதியும்.
- ச- வது.— யந்திரம் வருமாறும், அதில் பீஜாக்ஷரம் அடைக்கும் விவரமும், அந்த யந்திரம் மஹாயந்திரமாமாறும், இன்னவின்ன மூலமந்தரதேவர்களோருருவாய ஜனித்தனொன்பதும், தினசுத்தியின பெருமையும்.
- ரு- வது.— இம் மஹாயந்திரத்தை யினனவின்னவிடத்தி னூட்டுகவென்பதும், அவவாறுநாட்டிப பூஜிப்பின- இன்ன வினன பயனுண்டாமெனபதம்.

ஸ்ரீராமாயவாஸுஹணைநமஃ.

முதலாவது உரை.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகம்யாவையுநதாமுளவாக்கலு
நிலைபெறுத்தலு நீக்கலுநீங்கலா
வலநிலாவினோயாட்டுடையாரவா
தலைவரன்னவர்க்கேசரணங்களே.

உரையாசிரியர் இஷ்டதேவதாப்பிரார்த்தனை.

சூர்யநாராயணவணக்கம்.

பொன்னிறத்தினன்புவிபுரந்திடப் புயனிறத்தொடுமபோந்தனன்
முன்னுரைத்தனன்கமபனோகவி முழுதமைநதருணமுறையிறை
சொன்னறைக்குலஞ்சுழுமெந்திரத்தொகைவிரித்தனனுரைசொல
வென்னிறைப்பரனிலகுசோதிய னினனடித்துணையேத்துவாம்.

—*—*—*—

ஸ்ரீராமஜாதக கம்பகவி.

மேடமாமதிதிநவமினிகழை
நீடுறுமாலேகறகடகநீதிசே
ரோடைமாகளிறனுதயராசிகோ
ணடிவேகாதசாநாலவருச்சகோ.

இநதப்பாடலின் பதவுரை பலவாறாயிருப்பினும்-

ஒருவாறு தொகுத்துச்சொல்கின்றேன்.

பதவுரை.

நீதி	ஒழுக்கமானது	மா	பெருமைபொருந்திய
சோ	சேர்ந்த	மதி	மாஸமானது
ஒடை	துதலணியையுடைய	மேடம்	மேஷமாயும்
மா	பெருமைபொருந்திய	திதி	திதியானது
களிறு	யானையை	நவமி	நவமியாயும்
அனான	ஒத்தவனாகிய (இராம	மீன	நகூதரமானது
	முாததியினது அவ	கழை	புநாபூசமாயும்
	தாரகாலையில்)	கறகடகம்	கடகமானது

உதயராசி	உதயமும், இராசிலக கினமாகிய சந்திரன்	நாடு இல	மிதுநமரனது விடாயும்
மால்	புதன்	சொதசா நாலவா	கக-இ உடையவா நானகுபோ"
ஐ	ராஜஸ்தாநமாகிய பத் தாமிடத்திலும்,	உச்சா நீமும்	உச்சஸ்தாநத்திலும் பலமாய நிற்கும்.
கோள	கேதுவிற்கு		

ஏகாரம் தேற்றம். இத்தேற்றத்தின்பயன இரண்டாமுறையிற்காண்க.

கருத்து.

சுவாமி அவதாரகாலம்- சித்திமாமாஸம், நவமித்திதி, புனர்பூசநக்ஷத்
ரம், கடகலக்ஷம்; மேஷத்தில்- சூர்யன், புதன்; மிதுநத்தில்- கேது; கடக
த்தில்- குரு, சந்திரன்; துலாத்தில்- சனி; தனுஷில்- ராகு; மகரத்தில்- செ
வ்வாய்; மீனத்தில்- சுக்ரன். லகந நவாம்சமும், நவக்ரஹங்களின் நவாம்
சமும், ஜனிதநாழிகை- விநாடி- கலையும், வாரமும்- தேதியும், யநதரமும்,
பூஜாநியமமும் சொன்னா

வினா.— நீவிர்சொல்லிய பதவுரைக்கும், கருத்துரைக்கும், ஒரு ஸம்பந்த
த்தையுங்காணோமே! கருத்துரையிற்சொல்லியபடியிந்தப்பாடலில்
நவக்ரஹங்களெங்கேசொன்னா? நவாம்சம் சொற்றனனென்பதற்
கு ஹை எங்கிருக்கிறது? பிறந்தநாழிகை விநாடியும் சொல்லி
யிருக்கிறாரோ? யநதரமாவதென்னே? ஸதாபநாவது எங்குளது?
பூஜாநியமமுஞ் சொல்லியிருக்கிறாரோ? பலனையிப்பாடலில்சொல்
லியதாயுத்தேசிக்கக்கூட இடங்காணோமே! இவற்றிற்கெல்லாம்
ஆதாரமிப்பாடலில் தோற்றவேயில்லையே. ஆனால் வேறேயெங்கே
யாவது ஆதாரமெடுத்திச் சொல்லுகிறாரோ? முன் அப்பமாயிருந்
த ஸந்தேஹம்பலத்தது. இச்சந்தேஹத்தை நீங்கள் தான நிவர்த்தி
செய்யவேண்டும்.

விடை.— நீ கேட்டதற்கெல்லா மிப்பாடலிலேயே பொருள் இருக்கின
றது. ஒரு எழுத்தாவது பக்கத்தில் இருந்தெடுப்பதில்லை கேள்.

இராகவனது ஜநநகாலஜாதகமானது - சித்திமாமாஸம், நவமித்திதி,
புனர்பூசநக்ஷத்ரம், கடகலக்ஷம்; இந்த நாளும் வெளிப்படையாய்த் தெரிவி
ன்றன. இனி நவக்ரஹங்களுமவருமானகேள். “மதிழேடம்” என்றதால் சூர்
யன்- மேஷத்தில் நின்றானெனும், அந்தமேஷமவருக்கு உச்சஸ்தானமான
தால் அவருச்சொன்பதும், யாவருக்குந் தெரிந்ததுதானே? சந்த்ரனுக்கு
இடஞ்சொல்லவேண்டியவா - நக்ஷத்ரம் புனர்பூசமெனநதாலும், உதயராசி
கடகமென்றவிடத்தில் உதையமும், ராசியும், எனபதுதோன்ற “ராசிகடக
ம்” என்றதாலும், சந்திரன்-மிதுனத்திலோ, கடகத்திலோவெனஹமையந்
ர ராசி “கடகம்” என்றதாலும்- சந்த்ரன் கடகத்தினின்றொன்றாயிற்று.

புதனைச்சொல்லவேண்டியவர்- “மாலே” என்றா. மால்- புதனுவா-
ஐ- என்னும் ராஜ்யஸ்தாநமாகிய பத்ராமிடத்தில் நின்றொன்றாயிற்று.

வினா.— பததாயிடம் ராஜ்யஸ்தாநமென்றே, அஃதெப்படி?
விடை.— திருஷ்டாநதம்.

(சாதகாலங்காரம்.)

மொழிநதிபலபுண்ணியம்புவியாளவோன்
முயன்றுட்டணங்கடாபித்தல
பொழிநதிங்கருமடிரககமெய்ஞ்ஞானம்
பூசனேமனைபிதாபபுவங்குள
ஒழிநதிமினியதேவதாபதி
உயாசவுரியமபிரதாபம்
இழிநதிமிரவுகருபமூணபுடவை
இவைபததாமிடபெயொன்னே.

இப்பாடலில் “ புவியாளவோன் ” என்றதால் - ராஜ்யஸ்தாநம்பத்தா
மிடமெனபதநிக.

கேதுவைச் சொல்லவேண்டியவா “கோணுடில்” என்றதால்-“கோள்”
எனனும் கேதுவற்றகு- “நாடி- இல்” எனவே நாடெனனுமிதாம் - வீடென்றா
யிற்று.

வினா.— கேதுவற்றகு- “கோள்”என்னும்பெயர்- எவவிதமாயவந்தது?

விடை.— ஸங்கயைக் குறிப்புபெயர். அஃது எவவாறெனில்— ஏகமெ
னரூலொன்றெனவும், வினை எனரு விரண்டெனவும், குணமென்
ரூல மூன்றெனவும், வேதமெனரூல - நான்கெனதும், புலனென்
ரூல - ஐகெனதும், ரஸமெனரூல - ஆறென்றும், கடலெனரூல-
ஏறென்றும், திககெனரூல- எட்டென்றும், ‘கோள்’ என்றால்- ஒன்
பதென்றும்,அவதாரமெனரூல- பததென்றும், ஸங்கயைப்பெயர்வ
முங்குவது. இரத ஸங்கயையால்- ‘கோள்’ என்னும்பதத்திற்கு-க-
என்றும், க்ரஹங்கெனதும், அாதநமாதலின்- இவவிரண்டுதாத்
பர்யததாநாம் - ஒன்பதாங்கோள் கேதுவானதால் ‘கோள்’ கேது
வென்றாயிற்று.

வினா.— மிதநத்திற்கு “நாடி” என்னும்பெயர் எவவாறுவந்தது?

விடை.— திருஷ்டாநதம்.

(சினேநதிரமாலே.)

ஆடுவிறகாடரீவையாமூரரிக்குமலை
நீடுதுலைமீன்மகர நீராறு- தோடலவன்
வாய்க்காலெருது வயலாகுநதேடவிணறு
நீர்ச்சால்செகுகிநிலைநீர்.

இப்பாடலால் - மேஷமும், தனுஸும், ஆடுங், குதிரையுமாதலின்,
அது மேயுமிடத்தைப்பற்றி- காடெனதும்; சிங்கம்- மலை என்றும்; துலாம்,
மீனம், மகரம், இம்மூன்றும் - நீர்வாழ்வனவாகலின்- நீரிலும், ஆற்றிலுமெ
ன்றும்; கடகம்- நண்டு ஆதலின்- வாய்க்காலென்றும்; தேள்- வயலிலென்
தும்; கும்பம்- கிணற்றிலென்றுஞ்சொன்னா. இவற்றில கன்னி மானிடமா

யினும்-தோணியின்பேரிலிருப்பவளாதலின்- சிலவேளை நாட்டினும், சிலவேளை நீரினுமுதமென்றயிறு. அதனால் மிதநமே சோசகையாதலாலும், ஆண்பெண் இணையிரியாமன்றிறலினாலும், நாடெனனும்பெயருக்குரியதாயிற்று. ஆதலின் கேதுவிறகு மிதநம் வீடென் ருயிறு. கேதுவிறகுமிதநம் வீடெனதுசொன்னபோதே- ராஹு தனுசிலிருப்பாரொன்பது யாவருக்குநதெரிந்ததானே? அதனற்றான ராஹுவிறகு இப்பாடலில் இடஞ்சொல்லவில்லை.

இவ்வாறு சூரிய, சந்திர, புத, கேது, ராஹுகளைச்சொன்னார். மறநாலவரும் வருமாறுகேள்- “ஏகாதசாநாலவருச்சோ” எனவே நான்கு ஏகாதசா நாலவருச்சொன்னாயிற்று. நான்கு ஏகாதசம் யாதெனில் - லகனம் கடகம், அதற்குமுதல் ஏகாதசம் ரிஷபம்; அநதரிஷபத்திற்கு ஏகாதசம் மீனமாதலால்து இரண்டா மேகாதசம்; அம்மீனத்திற்கு ஏகாதசம் மகரமாதலால்து மூன்றாமேகாதசம்; அம்மகரத்திற்கு ஏகாதசம் விருச்சிகமாதலால்து நான்காமேகாதசமெனவும்; இந்நான்கு ஏகாதசாயாரொனில்- முதல் ஏகாதசமாகிய ரிஷபத்திற்கு ஞாயசுகரண மீனத்திலுச்சொனவும், இரண்டா மேகாதசமாகிய மீனத்துக்குடைய குருவுக்கு கடகம் உச்சஸ்தாரமாதலால்து அதிநின்றாரென்றும்; மூன்றாமேகாதசமாகிய மகரத்திற்குடைய சனிக்கு துலாம் உச்சஸ்தாரமாதலால்- துலாத்தினின்றாரென்றும்; நான்காமேகாதசமாகிய விருச்சிகத்துக்கு ஞாயசுவையக்கு மகரம் உச்சஸ்தாரமாதலால் அம்மகரத்தினின்று ஞாயமசொலவதற்காகத்தான் நினாயாய “ஏகாதசாநாலவருச்சோ” என்றார். இவ்வாறு ஏகாதசத்துக்கு ஏகாதசமென்றுபாரப்பதற்கு விதி எங்குளதெனில்,

(சாதகாலங்காரம்.)

அறிதாதைக்கொன்பானுகொன்பானாகு
மன்னைக்கேநான்கினுகுநான்கதாகு
செறிகனிஷ்டார்க்கொருமூன்றின்மூன்றதாகு
சேட்டனுகுபன்னென்றின்பன்னென்றாகு
முறுமாமனனக்குபுத்திரர்க்குமைந்திற்
கோரைந்தினுமூயாசகோதரங்க
ணறுங்குழலங்கிரசியாண்பெணோநதே
நவிலுவாயத்தொகையினளவே, என்று.

இதின்சாரம்- ஒருவனுடையதகப்பனுக்குப் பலன்பார்க்கவேண்டுமானால்- ஒன்பதுக்கொன்பது என்றும், தாய்க்கு ஸஹோதரம் பார்த்தவேண்டுமானால்- நாண்குநாணு என்றும், தம்பிக்கு ஸஹோதரம் பார்த்தவேண்டுமானால்- மூன்றுக்குமூன்று என்றும், தமயனுக்கு பலன்பார்க்கவேண்டுமானால்- பதினொன்றுக்குபதினொன்று என்றும், அம்மாலுக்கும் புதரனுக்கும் பலன்பார்க்கவேண்டுமானால்- ஐந்துக்கைந்தென்றும் பார்த்தவேண்டுமென்றார். இந்தவிதிப்படி யிலும் “ஏகாதசாநாலவருச்சோ” என்றார்.

இவ்வாறு சுக்கிரன்- க. குரு- உ. சனி- ஈ. செல்வாய்- ச. முன் , சொல்லியதைந்த- ஆ- க- ம் ஆயிற்று. இவர்களில்- குரு- க. சுக்கிர

ன்- உ. சனி - ஈ. செவ்வாய- ஏ. சூரியன் - ரு. இவர்கள் உச்சு கொளவும்;
சந்திரன் - ஸவகேஷதாரொனவும், புதன்- ராஹு- கேது- இம்மூவரும் மித்ர
கேஷதாரொனவும் சொன்னார்.

வினா.— கம்பா - வாலமீகா சொன்னபடி நானசொன்னே நெனறாரோ-
‘வாலமீகரும் இவவிதமாய நவகரஹங்கள் சொற்றனனோ?

விடை.— வடமொழியில்- எனக்கு அவ்வளவரய பரிசய மில்லாவிடினும்
பரிசயமுள்ளவரயில், அந்த ஸந்தாபத்தில இப்போது வழங்கி
வருகிற ஸ்ரோக்ய

ததஸூரிஜஸொரோவெ மெவெது நாவரிகெதியுள |
நக்ஷெதுஜிதிமெவெது ஸொலு ஸுஞ்ஸஷு-வஜுஸு ||
முமெஷு-கக்ஷு-பெது வா ஸூ தாவிரு-நாஸஹா ||

என்ற சுலோகத்தைப்பார்த்தேன். இந்தசுலோகம் இப்படி யிருக்குமாயினவ
கரஹங்களும், நவகரஹ நவாமசமும, ஏற்படாது.

ஸ்ரோக்ய

ததஸூரிஜஸொரோவெ மெவெது நாவரிகெதியுள |
நக்ஷெதுஜிதிமெவெது வா ஸூ தாவிரு-நாஸஹா ||
முமெஷு-கக்ஷு-பெது ஸொலு ஸுஞ்ஸஷு-வஜுஸு ||
ஸொரிஜநஜெ நாயு ஸவபு-தொகநஸெரு-த்யு ||

களஸு-ஜநயபூரீ- நிவபு-கக்ஷு-ஸு-ய-த்யு |
விஷொ-ய-பு- ஜெஹா-ம-ப-து ரிக்ஷாகு-நந் ந்யு ||
களஸு-ஜநயபூரீ-மெவெது ப-து ருணா-தி-தெ-கஜஸா |
யபாவ-பெ-ஷெவா நா ரிக்ஷி-பு-ஜ-பாணி-நா ||

இப்படி யிருக்குமாயின் இந்தசுலோகமபொசொல்லியபடி ஸகலமும் சரி
யாயிருக்கும். இந்த ஐந்துசுலோகங்களும்- அஞ்சு ஆததங்களிலும் உபயோ
கிக்கப்படும். நீ அவற்றை அப்போதைக்கப்போது ஊகமாயகட்கட்டுகொ
ண்டுவா.

இந்தசுலோகத்தில் நவகரஹங்களையும் எவ்வாறுபாரப்பதெனில்,—

“ததஸூரிஜஸொரோவெ மெவெது நாவரிகெதியுள | நக்ஷ
ெதுஜிதிமெவெது” எனறமட்டில்-மாஸம், திதி, நக்ஷத்ரம், ஆயிறம்.
இனி நவகரஹங்களும் வருமாறுகேள். “கக்ஷு-பெது” என்றதால் உத
யலக்ஷணம் கட்கமெனறாயிறம். “விநு-நா” என்றபடிதில்- விநு-
நா- எனப்பிரித்துக்கொள்க. அப்படியிரித்துக்கொண்டால்- விநு- புத்ரு
னவர், நா- பீத்தாமி-ததிலெனறுகிறது.— ‘வி’ என்கிற உபஸாகமானது

நீக்கற்பொருளைத் தருகின்றது. எனவே - இரதுவைவிட்டி நீக்கியவன் புத்தனின் - 'விநா' புத்தனென்றாகிறது. அவ்வாறு 'விநா' வெண்கிற புத்தன - 'நா' என்பது வடமொழியில் பத்தாயிலக்கமாதலால்- பத்தாயிடமுகிய மேஷத்தினின்றொன்றாயிறது.

“ஹாறு ஹெஷு” எனறவிடத்தில்- ஹா - ஹுஹெ- ஷு- எனப்பிரித்து - ஹா- எட்டாதலின் - எட்டாவது கரஹம் ராஹுவாதலால்- ராஹுவானவா- ஷு-ஆகுதலின்- ஆறாமிடமாகிய தனுஸிலின்றுருளொன்றா. ராஹு- தனுஸிலெனவே- கேது மிதுநத்திலெனருகிறது. வாலமீகர்- ராஹு வைச்சொல்லி- கேதுவைச சொல்லாமல் விட்டிவிட்டதுபோல- இக்கமபரும் கேதுவைச்சொல்லி- ராஹுவைவிட்டிவிட்டாரா.

“வாழ் தாவிந்-நாஸஹா” என்றதால்- குருவோடு சந்திர னுஞ்சோநதானொளரார். எனவே கடகத்தில் சந்திரனென்றாயிற்று. இவ்வாறு சந்திரன், புதன், ராஹு, கேது, இரவாஸ க்ரஹங்களுமாயின.

இனி பாக்கியிருக்கும் ஐவரும் வருமாறுகேள்.

“வெறுவெறுவெறுவெறுவெறு” எனவே மீதுதிறக்கும் ஐவரும் அவ்வவாகருரிய உச்சஸ்தாரத்தில் நின்றொன்றாயிற்று. ஆதலால் குராயன்-மேஷத்திலும், குரு-கடகத்திலும், சனி-துலாத்திலும், குஜன்-மகரத்திலும், சுக்ரன்-மினத்திலும், நின்றொன்றா.

இவ்வாறு கமபர்போலவே- வால்மீகரும் சொன்னமை காண்க.

முதலாவது உரை முற்றும்.

இரண்டாவது உரை

இந்நதவுரையால் நவாம்சுதேவதும், லகநநவாம்சமும், நவகரஹதக
ளின் நவாம்சமுஞ்சொல்லுகின்றேன்.

வினா.— நவாம்சமாவதியாது? அஃது எவ்வாறுபாப்பது?

விடை.— ஒருங்கிதர்த்திற்கு நாலுபாதமெனவும், ஒரு ராசிக்கு ஒன்பதுபாதமெனவும், பாபபது. அதற்கு விகிதசொலவேண்டுகே.

‘ശ്രോകു’.

கூழி திஜலிதஜ் உநூரவிஸள திஜலிதாவநிஜா'

ஸ-பா ம-பா-ஸளாசிதிந் த-பா வஸுமு ஹாஸகவாஃ|

சுஜித்யி தளவிவரூ ஸவநாதி நவாஸவியி

ஊர்வநலஸிர்ஸகாபிவதயம்ஸமுஹாசுசுரீஸம்॥

இந்த கலோகத்தின்தரத்தாய்ம்— மேஷ விரச்சிகங்களுக்கு— குஜன் அகிபதியென்றும், ரிஷப தலாத்திற்கு— சுக்ரன் அகிபதியென்றும், மிதூ^{*}

கன்னிக்கு- புதன் அதிபதியென்றும், கடகத்திற்கு- சந்திரன் அதிபதியென்றும், வரிமஹத்திற்கு- சூர்யன் அதிபதியென்றும், தனு மீனத்திற்கு- குரு அதிபதியென்றும், மகர கும்பத்திற்கு- சனி அதிபதியென்றும்; மேஷராசிக்கு மேஷராசி தனுஸ்வரையில்- ஒன்பது பாதத்திற்கும் ஒன்பது ராசியாய் எண்ணிப்பார்ப்பது. மேஷ வரிமஹ தனுஸ்- ரிஷப கன்யா மகரம்- மிதுன துலா கும்பம்- கர்க்கீ விருச்சிக மீனம்- இவற்றில் மேஷராசிக்கு-மேஷராசி தனுஸ்வரையிலென்றும், ரிஷபத்திற்கு- மகராசி கன்னிவரையிலென்றும், மிதுரத்திற்கு- துலாதி மிதுரம்வரையிலென்றும், கடகத்திற்கு- கடகாதி மீனம்வரையிலென்றும், எந்தத் தரிகோணத்தினும் சராதி உபயாதமாய்ப் பார்ப்பதென்றும் சொன்னார்.

வினா.— இரத நவாம்சம்- இரதப்பாடலில் எங்கேசொன்னோ?

விடை.— “மீன்கழை” என்றவர் ராசி கடகமெனதால்- புனர்பூசம் நாலாங்காலில் சந்திரன் என்றனனொனவும், அதனால் சந்திரநவாம்சம் கடகமென்றும் ஆயிற்று. சந்திரனொரு காலத்திற்கு நவாம்சஞ் சொல்லியதால் - மறந எண்மருக்கும் நவாம்சஞ் சொல்லி யிருப்பாரென்று ஆலோசிக்கப்பட்டது. அதற்கு இவ்வாறு சிலவேதிக் கள காணப்பட்டன. அவை யாவையெனில்-மேடமதி எனச்சொல்லவேண்டியவர் “மேடமாமிதி” என்று ‘மா’ வை இடையிற்பொல்லியதாலும், புதனுக்கருகில் “ஐநீடும” என்றதாலும், லக்ஷத்திற்கும், சந்திரலகரத்திற்கும், “நீதி-சோ” என்றதாலும், கேதுவிற்கு அருகே- ‘நாடி’ என்றதாலும், “வகாதசா-நால்வருச்சசோ” என்றதாலும் இவைகளெல்லாம் நவாம்சங்குறிக்கவே சொற்றனனொரு ஆலோசிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் முகயவேது. “ஐ- நீடும்” என்று சொல்லியதால்- ஐ - நீடுமென்றாயதாலும், நீ-யும், தி-யும், சேனொன்றபோதே- அக்ஷரகணிதவிதிப்படி சொல்லியிருப்பான- ஆலோசிக்க இடமுண்டாயிற்று.

வினா.— இரதவேதவாலெல்லாம் நவாம்சம் எவ்வாறுகாணலாம்? தமிழில் அக்ஷரகணிதவியுமுளதோ?

விடை.— நெடுநாளைக்குமுன ‘சூராரசாயியம்’ என்னும் ஜோதிஷதூல் பார்த்தேன். அதில் அஷ்டகவாககத்தை அக்ஷரகணிதவியிற்பொல்லியிருந்தார். அதுபோலவேயிருக்குமென்று ஆலோசித்தேன். அப்போது தமிழில் அக்ஷரகணிதவியுண்டென்றமாத்கிர மேற்பட்டதேயன்றி - இவ்விதமாய்ப்பார்ப்பதென்று ஏற்படவில்லை. இதிலெனக்குதேற்றியதைச் சொல்வேன்.

சூரயனுக்கு ‘மா’ என்கிற எழுத்தில- ம்- என்னுமெய்- க௦—அதிலே நியிருக்கும் ஆகாரஉயிர்- உ- ஆக கஉ— இரத- கஉ இ- க-போக-மீதி-ந. இரத-நம்- நீடுமென்னும்விதிப்படி- மூன்றினீளம் மேடமுதல் மிதுரபர்யந்தமாதலின்- சூர்யனுக்கு மிதுராம்சமென்றும்; புதனுக்கு- ஐ - நீடுமென்றதால்- உயிரில்- ஐ - சு, மேடமுதல் ஒன்பதின் நீட்டம் தனுஸாதலின்- புத

அ

ஸ்ரீராமஜாதகம்.

னுக்கு தனார் நவாம்சமென்றும்; லக்ஷத்திற்கும் சந்த்ரலக்ஷத்திற்கும்-நி-தி-
சேசொன்றதால்- நீ- என்பதில்- ந- என்கிறமெய- அ- அதிலேறியிருக்கும்- ஈ-
கார உயிர்- ச- ஆ- கஉ- இதுவும்- தி- எனபதில்-த- எனனும் மெய-எ. அதி
லேறிநிற்கும் இக்ர உயிர்- ந- ஆக- க0 - சேசொன்றவிதிப்படி இவ்விரண்டு
தொகையைபுஞ் சோப்பதால் வருவது- உஉ. இந்த இருபத்திரண்டில்-கஅ-
போக பாக்கி- ச- ஆதலின்- நீடுமென்றவிதிப்படி நாலின நீட்டாவது-மே
ஷமுதல நாலாவதுராசி கடகமாதலால்- லக்ஷத்திற்கும், சந்த்ரனுக்கும், க
டகநவாம்சமென்றும்,

கேதுவிற்கு நவாம்சம் சொல்லவேண்டியவா- அருகே 'நாடி' என்ற
தால் -நா- என்பதில்- ந- என்னும் ஒற்று- அ- அதிலேறியிருக்கும் ஆகார உ
யிர்- உ- ஆ- க0-— டி - என்பதில்-ட்- எனனும்ஒற்று- டு - அதிலேறியிருக்
கும்- இ - கரஉயிர்- ந- ஆ- அ- முனவந்த-க0-பும சேசொன்றவிதிப்படிசே
ரக்க வருவது-கஅ- இப்பதினெட்டில் - ஒன்பதுபோகபாக்கி- க- ஆதலின்-
நீடுமென்றவிதிப்படி- மேஷமுதல- ஒன்பதினநீட்டு தனுஸாதலின்-கேதுவி
ற்கு தனார் நவாம்சமென்றும்; கேதுவிற்கு தனார்நவாம்சமென்றதால் ராஹு-
விற்கு மீதுந நவாம்சமென்றும்; இவ்வாறு சூர்யநவாம்சமீதுநம், சந்திர ந
வாம்சம் கடகம், புதநவாம்சம்தனுசு, கேதுநவாம்சம்தனுசு, ராஹு-நவாம்
சம் மீதுநம், லக்ஷ நவாம்சம் கடகம், ஆக ஆறுநவாம்சஞ்சொல்லியாயிற்று.
பாக்கியிருக்கும் நால்வருக்கும் நவாம்சஞ்சொல்வன.

“ ஏகாதசாநாலவருசசரோ” என- ஈற்றில்- தேறதேகாரமாய்ச்சொல
லியதால் அதிலச்சொன்னுயிற்று. அதி உச்சமென்றது - பாகத்தைக்காட்டி
யது;

அஃதெவ்வாறெனில்-

பொருள்||

கஜவுஷஹிமாஜநாகுஷீர

கலவணிஜனவிலவாகராஜிதஹா||

உஸஸிவிரிதஹுதிநிபாஹெஸம்

திரவகவிஸ்திவீஸ்தெஸநீஹி ||

இந்த சுலோகத்தின் தாற்பாயமாவது- மேஷம் சூர்யனுக்கு உச்சஸ
நானமாயினும் அதன் பத்தாம்பாகம்- அதி உச்சமெனவும்; ரிஷபம்- சந்த்
ரனுக்கு உச்சஸ்தானமாயினும் அதின் ஐந்தாம்பாகம் அவர்க்கு அதிலச்சமெ
னவும்; குஜனுக்கு மகரம் உச்சஸ்தானமாயினும் - அதின் இருபத்தெட்டாம்
பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், புதனுக்கு- கன்னி உச்சஸ்தானமாயி
னும் அதன் பதினேந்தாம்பாகம் அவர்க்கு அதிலச்சமெனவும், குருவிற்கு- க
டகம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் ஐந்தாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெ
னவும், சுக்ரனுக்கு- மீனம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் இருபத்தேழாம்பா
கம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், சனிக்கு-துலாம் உச்சஸ்தானமாயினும்
அதன் இருபதாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும்; இவ்வுச்சஸ்தானங்க

நுகரு ஏழாம் ராசி நீசஸ்தானமென்றும், அவ்வவா நீசஸ்தானங்களில் அதி உச்சபாகத்திற்குத் தக்கபாகங்கள் அதிநீசமெனவும் சொன்னார். இரத்தத்திப் படி - முதல் ஏகாதசம் ரிஷபத்திற்குடைய சுகார் மீனம் இருபத்தேழாம்பா கத்திற்கு - ரோஹி நாலாங்காலில் மீன நவாம்சத்தில நின்றொன்றும்;

இரண்டாம் ஏகாதசம் - மீனத்திற்குடைய குரு கடகம் ஐந்தாம்பாக த்திற்கு - பூசம் முதற்காலில் ஹிமஹநவாம்சத்தில நின்றொன்றும்;

மூன்றாம் ஏகாதசம் மசரத்திற்கு குடைய சனி துலாம் இருபதாம்பா கத்திற்கு ஸவாதி நாலாங்காலில் மீனநவாம்சத்தில நின்றொன்றும்;

நான்காம் ஏகாதசம் வருசசிகததுக்குடைய குஜன்மகரம் இருபத தெட்டாம் பாகத்திற்கு அவிட்டம் இரண்டாங்காலில் கன்யாநவாம் சத்தில நின்றொன்றும், சொன்னார்.

எனவே - லகன நவாம்சம் கடகம்.

சூரியநவாம்சம் மிதுனம்.

சந்திரநவாம்சம் கடகம்.

குஜநவாம்சம் கன்னி.

குருநவாம்சம் ஹிமஹம்.

சக்ரநவாம்சம் மீனம்.

சனிநவாம்சம் மீனம்.

ராஹுநவாம்சம் மிதுனம்.

கேதுநவாம்சம் தனுஸ்.

என்றயிறு.

* வினா.— லகனத்திற்குநவாம்சம் சொல்லியதாற்பலன்யாது ?

விடை.— லகன நவாம்சம் எந்தநிறமோ அந்தநிறம் ஐந்தகன் அடைவனெ ன்றும், சந்திரநவாம்சம் எந்தஜாதியோ அதகன் அந்தஜாதியெ ன்றும், பலவாணை க்ரஹம் லக்னநவாம்சத்திலிருக்கும் பக்ஷத் தில அந்தபலவாணுக்குத் தக்கவாணை அடைவனென்றும், ராசி லகனம்போன்று சரீராகருதியிருக்கு மென்றும் சாஸ்திர விதியா தலின லகன நவாம்சமொன்றார்.

இதற்கு உதாரணம்.

ஸோக்ய

அழநவாஸகரிநதநஞஸுர

தீயபுயதமுஹதமஞதநவபு

வருஸநெதநவாஸவணபு

காழிவிழவிலகூலமாது

இதன்ருத்து முனசொன்னதுதான்.

இந்தசீலோகத்தின் தாதபாயப்படி இந்தகடகம் பாதிரிப்பூவாணமா யும் - அதை சனியும் செவவாயும் பார்த்ததாலும் கடவுள் நீலநிறமுற்றனர்.

கடகம் - பாதிரிப்பூவாணமென்பதற்குதாரணம்.

ஸோக்ய.

நகூஸுதஸூகதநநிஹிவாபுயொயஞசுவாண

ஸ்ரீதூக்ஷணநகஸுஜஸுவிஜஹிவபுயஸு

வஹுஃஸுஹஃப்ரஃயஃஹவநாஹெஷுஹவணஃஹவஹு
ஸாஜிஹாஸாஹபாஹிநகரஹயஹதாஹாஹிதீயஹனுஹவஹீ॥

சந்த்ரவாம்சம் கடகராசியாத்லால் அந்த கடகத்திற்குடையசந்த்ரன்
தாபஸக்ஷத்திரியஜாதியாத்லால் இவரும் தாபஸக்ஷத்திரிய ராகவேடவதரித்தாரா.

சந்த்ரன்- தாபஸக்ஷத்திரியன் என்பதற்குதாரணம்.

ஸுாக்ஷ

ஶ்வபாஹிஹஸுஹபஹஸுஹந்ர ஹாவஸகூஹிஹிஹபாஹயஃ
வஹெஹாஹிஹபாஹயஹஸுஹஜிஹஃ ஹெஹஸுஹபாஹிஹஹெஹவஹிஹந்ரஃ॥

வினா.— லக்ஷணத்தில் சந்தரனும் குருவும்பலவான்களாய்நிற்க அவர்கள்
நிறமமையாமல் லக்ஷணத்தைப்பார்த்த சனி செவவாய்களுடை
நிறம் அடைந்ததென்ன?

விடை.— சனிக்ருச சந்தரனும், ராஜாவுக்குச செவவாயும் பெருஞ்சுத
ருக்களாத்லால் இவர்களநிறமமாறி அவர்களநிறம் மேலிட்டது.
அஃதெவவாறெனின, ஓகண்ணடியில் தெனிலும், மெதுமுதலிய
குணங்களும் தன்னிடத்திருப்பினும், எதிரிலிருக்கும் ரகதம் முத
லியவாணங்களைத் தன்னுட்காட்டுவது போல, சனிசெவவாய்களு
டைய நிறம் லக்ஷணத்தில் மேலிட்டது.

சனிக்கும் குருவிற்கும்

சந்தரனும் செவவாயும் பகையென்பதற் குதாரணம்.

(சினேந்திரமாலே.)

தூதுவற்குவெய்யோன் கடனோன்மதிபுகற்குப்
பீதகற்குசசெவ்வாய்பெருமபகையாம் - நீதியால்
புந்திபுகாபொன்னொழிய வெல்லாம்பகைசனிக்ருத
தந்தநிலமபகையாய்ச்சாற்று என்பது.

வினா.— ஸுதலத்தில் லக்ஷணமும், நவக்ரஹங்களும், சொல்வதுதான் உல
கத்தில் வழக்கம். கம்பர் ஸுதலத்திற்கொன்னீது போலவே நவக்
ரஹங்களுக்கும், நவாம்சம்சொன்னமையால் பஃன்பாது ?

விடை.— சோதிடனாலில் - ஒருக்ரஹத்திற்கு ஷட்வர்க்கபலன் பார்ப்ப
துவதக்கம். அதிலும் ராசினவாம்சம்மூக்யமாத்லால்-ராசியையும்,
நவாம்சத்தையுஞ் சொன்னார்.— ராசியாடுலந்தபலன் பார்ப்பினு
ம்-நவாம்சம்பாராவிடில் பிசுகிப்போய்விடும் - அதனுற்றான் ராசி
யும், நவாம்சமுஞ் சொல்லவேண்டிய விதிப்படி சொன்னார்.

அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் ஹாவஸஹிஹிகை .

இரண்டாவது

ஸோக்ய.

சுய-பாஷிங்கயெயிதமுதஸஸிநெப்யாஸபுதெவெவெரெ
கசிபெஸெவிதூபாசுஸாரா வஸ-ஹுசுஸா தாதிதஸீயந
ஹுதபாசாதிநதாயதமுதஸஸிநாபியெபவீயாஸ்த
கபெ-பஸஸநவாஸாஸிபவஸாபுதிஜம-ஸஸிபீரெ ||

சுபெஸெஸெவதவத்யதயநஸப்யாபிநெநெஸவெ
ஸபெபெபாசுமதவெவெபுததகசிபகபெஸெவத
சுபெஸெஸெபாசுபிஸவெபெததிப-தெபுபெபெஸெவத
ஸதபெபெபெபாபெஸஸிபவஸாஸெஸெபெஸெஸெ ||

இநதசுலோகங்களினஸாரம்— ஒருஜாதசனுக்கு ஜீவநம் பராககவே
ண்மொனூல்- லகனம்- க. சந்திரன்- உ. சூர்யன்- ந. இவாகனில் யார்பல
வரனே அநதபலவானகளுக்கு பதநாமிடததுக் குடையவன்- எநதநவாமச
ம ஏறியிருக்கிறனே அநதநவாம்சாபிபனூல்- சீவநம் சொல்லவேண்டுமென்
றும், ந-அமசேசரும பலவான்களாயிருப்பாரில்- பூணபலமென்றும், பல
ஹீனராயிருப்பாரில் ஹீனஜீவநமசெயவனென்றும், பதநாமிடம் எநததிக்
கோ- அநததிகில் ஜீவநநிடைகருமென்றும், அநநிபனபலதிருப்பனுகில்
அநயதேசத்தில ஜீவநநிடைகருமென்றும், மறறும்- ஸுஹோதரங்களுமும்,
நலயாணங்களுமும், ஆயுளும், நவாமசத்தினுலேயே சொல்லவேண்டுமாதலின்
நவாமசமும் சொன்னா.

நவாமசங்களுக்குவேறோபுறநடை சொல்வேன்.

காலம் என்கிறபுருஷனுக்கு (கஉ) ராசியும் அவயவமெனவும், அதி
லேறியிருக்கும் நவகரஹங்களுமும் நவதவாரமெனவும், ஸ்தூல லக்ஷண சரீர
மெனவும், நவாம்சலக்ஷண ஜீவனென்றும், நவாமச நவகரஹங்களுமும் நவ
தவாரத்தின் தொழிலெனவும், ஹோராலகன மிரணமெ- உறகசுமும் விழிப
புமெனவும், தரேககாணம்முன்றும் ஸ்தூல ஸுகூட காரண சரீரமெனவும்,
தவாதசாமசலக்ஷணம் பன்னிரண்டு- பன்னிரண்டு கலையெனவும், தரிமசாம
சலக்ஷணம் முப்பதும்- மூப பதநாளைன்றும், இவை ஷட்வர்க்கபலமெனவும்
சொல்வது. இவவறுவகை வாககங்களிலும்- ராசிரவாம்சம் முக்யமாதலின்
இவவிரண்டையுஞ்சொன்னா.

ஷடவாக்க மிவையென்றதற்கு உதாரணம்.

ஸோக்ய ||

பெசுக்ஷாணஹொஸாநவஹாமஸாஜா
திஸாஸாஸகபாஷிஸாஸயஸு

கௌது ஜ்யடிஸ்தஸ்தஸ்தவமொ-

ஹொரொதிஹுஹவநஸ்தவாபு || எனபது.

நவகரஹங்களும, நவத்வாரங்களைப்பதை விரித்துக் கூறுகின்றேன். தலையிடத்துள்ள ஏழு தவாரங்களும்- ஸூராயனமுதற் சனியீருள் ஏழு க்ரஹங்களாதலின்- இவ்வேழும் முக்ய கரஹங்களெனமும், இவ்வேழுகரஹங்களாலமைந்த சிரஸ்குரு வராக்கமெனமும்பெயா; அவற்றின் - சூராயனும், சந்திரனும், கண்கள் எனபது சருதிபரவித்சம். குஜனும், புதனும், நெருப்புங் காற்றுமாதலானும் - நெருப்புக்குக்காற்று ஸாரதியாதலானும், இவ்விருவரும் ஒருசார் நண்பராதலின் காதுகளெனவும்; சனி, சுக்ரரிருவரும் ஜனிபபும், மழைக்கோளுமாதலானும்- இவ்விருவரும் ஒருசார் நண்பராதலானும்- நாவிதவாரங்களெனவும், குரு வாசீசொனவும், ஜீவனெனவும்பெயா பெற்றமையின் நாவெனவுஞ்சொலப். ராஹு, கேதுக்கள்- மல ஜலத்வார ரூபமாய்- ஒருதொகுப்பாயக்கொள்ளும் அனனபாளுக்களை இரண்டாயப்பிரித்தல்போன்றதின் - ஒரே சரஹம் இரண்டாயத்தென்று லோகபரவித்தம். இவ்விராஹுகேதுவின் தொழிலாகிய மலஜலம் விஸாஜனம் சுருங்கினும், மிகினும், தலையிடத்தே நிற்கும் ஸபததவாரங்களின் தொழிலெல்லாம் ஓயநதுவழி தலப்பற்றியே இவ்விராஹுகேதுக்களை-மற்ற கரஹங்களினும் வலியொன்றா.

வினா.— இந்நவாமசத்தை வால்மீகசொங்கேசொனனா ?

விடை.—“விநு-நாஸஹா-மு-ஹெஷு” என்று, ‘விநு’-புதனனவா ‘நாஸஹா’ (ராசியில்) பத்திலிருப்பதோம்கூட- ‘மு-ஹெ’ (நவாம்ச) வீட்டில்- ‘ஷு’ ஆரூமிடத்திலென்று சொல்லியதால் கடகத்திற்காரூமிடமாகிய தனுஷில் புதன எனவும், ‘ஸஹா’ என நதால் ‘ஹா’ எனனும் எட்டாவது எண்ணிக்கையையுடையராஹு விற்கு ‘ஸ’ ஏழுலக்கம் நவாமசமென்றா. இவ்வேழினைப்பெயவவாறு பாராப்பதெனில்- ‘ஹா’ எனனுமெழுத்தால் ராஹுவைச்சொல்லியதால் அதற்கு உடனமுந்தியவெழுத்து ‘ஸ’ ஆதலின்-ராஹு நிற்குமிடத்திற்கு ஏழாமிடமாகிய மிதநம்- ராஹுவிற்கு நவாமசமென்றா. எனவெ கேதுவுக்கு தனூநவாமச மெனபதுபெற்றும் ஆகையால்- வால்மீகா- ராஹுவிற்கு நவாம்சம்சொல்ல- கேதுவைவிட்டதுபெல் - கம்பரும் கேதுவைச்சொல்ல-ராஹுவைவிட்டா.

“வாஹு-தாவிநு-நாஸஹா” என்று - ராஜாவோ சசதிரனும் (கடகத்தில்) நின்றாரென்றும், நகூதரம் புனர்பூசமெனமும் சொன்னதால் புனர்பூசம் நாலாங்காலிற்கு- சந்தரநவாம்சம் கடகமென்றாயிற்று.

“கூஷ்டபெ-மெஸு” என்று லக்ஷத்திற்கு ‘ஸு’ எனநதால் - கடகமே நவாம்சமெனமும், அல்லது இப்பத்தத்தினிதயில் ‘வ’ என்று- ராஜைக்குறிப்பித்ததால்- மேஷமுதல் நாலாம்ராசி கடகமாதலின் இவ்விரண்டிலேயுட்க்களினாலும் லக்ஷநவாம்சம் கடகமெனமும் சொன்னதால்- லக்ஷநவாம்சம்

சம கடகம், சந்தரநவாம்சம கடகம், புதநவாம்சம் தனுஸ், ராஹுநவாம்சம் மிதுரம், கேதுநவாம்சம் தனுஸ், எனரூயிற்று.

இனி பாக்கியிருக்கும் ஐவருக்கும் நவாம்சம் காண்பிப்பதற்காகவே “வெஸா^வஉஸ^வஸெஷ^வடி^வப^வஜு^வஸ^வ” என்றா. ஸவகீயவுச்சமெனலால்- பரமோச்சமென்றாயிற்று. அவ்வவர்உச்சஸ்தானங்களில் பரமோச்சமென்றுபாகத்தைக்குறிப்பித்ததால் ஸூரயனுக்கு மிதுரம். ராஜாவுக்கு விமஹம். செவ்வாய்க்குக்கன்னி. சனிசகராளுக்கும்பீம். என முன்பேகூறிப்போந்தனம்.

வினா.— கம்பா மாஸகருறிப்பால் சூர்யனைச்சொல்லி - பின்புசொல்லாமலவிட- வாலமீகாமாததிரம் மாஸகருறிப்பால் உச்சொனச்சொல்லி பின்பு சொல்லியதென்ன?

விடை.— பரமோச்சகண்களில் சோககாவிடில்- சூர்யனுக்கு மேஷம்பதநாம்பாகம் மிதுநவாம்சமென ஏற்படமாட்டாது. அது ஏற்பட “வெஸா^வஉஸ^வஸெஷ^வடி^வ” எனச்சோததுக்கூறினா.

வினா.— சூர்யனுக்கும், புதனுக்கும், ஓவவோரொழுத்தால் நவாம்சமொன்னவா^வலகனத்திற்கும், சந்தரலகனத்திற்கும், கேதுவிற்கும், இரண்டிரண்டெழுத்தாறசொல்லியதென்ன?

விடை.— சூர்யனும் புதனும், ஓவவொரு கரஹமாதலின்- ஓவவோ ரொழுத்தாறசொன்னா. லக்னமும், சந்தரலகனமும் இரண்டாதலானும் கேதுமுன்னிலையில்- ராஹுவுக்கும் நவாபசம் சொன்னமைதோன்றவும், இரண்டிரண்டெழுத்தாறசொன்னா.

வினா.— சுசரண, குரு, சனி, குஜன, இவர்களுக்கு பாகப்படுத்திச்சொன்னதுபோல- மற்றவர்களுக்கும் அவ்வாறு கூறுதென்ன?

விடை.— அவர்களுக்கும் ராசிபாக கலைப்பிரித்துச்சொல்வேன கேள்.

சூர்யனுக்கு- ‘மா’ என்றதால்- பாகம் (க0) — கலை (க2) எனவும்; சந்தரனுக்கு- ‘ரீதி’ என்றதால்-ராசி (ங) — பாகம் (ங) — கலை (உஉ) எனவும், கேதுவிற்கு- ‘நாடி’ என்றதால்-ராசி (உ) — பாகம் (சு) — கலை (கஉ) எனவும், ராஹுவுக்கு- ராசி (அ) — பாகம் (சு) — கலை (சஉ) எனவும்; புதனுக்கு- ‘ஐ’ என்றதால் பாகம் (உஎ) — கலை (சு) எனவுங்கணிதவிதி.

இரண்டாவது உரை முற்றிற்று.

மூன்றாவது உரை.

இவ்வுரையால், ஸ்ரீராமாபிநக

நாழிகை, விநாடி, கலை, தேதி, வாரமும், சொல்லப்படுகின்றன.

“கனிறனாஉதயராசிகோளநாடி” எனவே ராமநாத்நிவி னுடைய ஜனனம் ராசி கரஹங்கள் இவற்றையாலோசிகக்கும்டமென்றாயிற்று. அவ்விடமென்பது நாழிகை விநாடி கலையையன்றி வேறில்லாமையின் அவையெங்குளவென்றீரோசிக்கலாயிற்று. ‘உதயம்’ என்றமையின்- சூர்யோதயமென

வும், 'ராசி' என்றமையின் (புனாபூசநகூதரத்தினாலும்) ராசியெனவும், 'கோள்' என்றமையின் புதனெனவும், இவற்றை முத்குறிப் பின்னர் 'நாடிஸ்' என்றமையின் இவற்றைச்சொல்லியபின் சொன்னுதொன்பதற்கிடமுண்டாயிற்று. அதற்காதாரமெங்குனென்னில் "மேடமாத்தித்திரவயினை கழைநீடுறு மாலை" என்றவளவும் முத்குறியமூன்றுமாயிற்று. நாழிகை விநாடி கலைகளை யவற்றின் பிற்குறினொருலோசிக்கலாயிற்று.

வேறொருவிதத்தாலும், முன்பினதொடாச்சியாலும், பொருளாலும், காலவகை யிடவகையாலும், வீரோதயினி- நாழிகைமுதலியவற்றைக்குறிக்கிற்பது "ஒடைமா" எனும்பதம்- இப்பதத்தால் எவ்வாறு நாழிகை அறிவதெனில் "ஒடைமாகளிறனுள்உதயம்" என்பதை "களிறனுள்உதயம்ஒடைமா" என அர்வயத்துக்கொள்க. அவ்வாறாயின் 'ஒ' உயிரில்- பதினொன்று- 'டை' என்பதில் 'ட்' மெய்யொற்றில் ஐந்து- அதிலேநிற்கும் ஐகாரஉயிர் ஒன்பது- இவற்றைமுறையே ஐந்து- ஒன்பது-எனவைக்க ஐம்பத்தொன்பது. 'மா' என்பதில் 'ம' மெய் பத்து- அதிலேநியிருக்கும் - ஆகாரஉயிர் நிரண்டு, ஆகப்பன்னிரண்டு. இம்மூன்றுவகையில் முதல் 'ஒ' விலவந்த பதினொன்றும் கலையெனவும்; 'டை' யிலவந்த ஐம்பத்தொன்பதும் விநாடி யெனவும்; 'மா' விலவந்த பன்னிரண்டும் நாழிகையெனவுங்கொண்டால்- உதயாதி பன்னிரண்டு நாழிகை- ஐம்பத்தொன்பது விநாடி- பதினொருகலைக்கு- ஸ்வாமி ஜனித தாரொன்றும்.

வினா.— இவ்விடத்தில் வாலமீகா - நாழிகை விநாடி கலையை யெங்கே சொன்னார்?

விடை.— "ததஸ்ரூபாஜஸொஸு" என்பதை- ததஃ - ஹ - 'சூ - டுஸு - ஸொஸு - எனப்பிரித்தால் - நடு நின்ற- சூ - என்பதனால் இரண்டிடமென்றும், இரண்டெழுத்தைச்சோப்பபதென்றும், குறிப்பித்ததாகக்கொண்டால்- முதல்பத்திலுள்ள முதல் 'த' ஆறு - இரண்டாம் 'த' ஆறு, இவ்விரண்டையும்கூடுகவருவதுபன்னிரண்டு. 'ததஸ்ரூ' என்பதிலுள்ள 'ஹ' ப்ரதயயமானது உம்மைப்பொருட்டாதலால்- அதுபோல் கடையிலிற்கும் பத்திலும்சேரொன்றாயிற்று. இதுநிற்க- 'உஸு' என்பதில்- 'உ' எட்டு. 'ஸு' ஐந்து. இவ்விரண்டையும்- ஸம்ஸ்க்ருதகணிதமுறைப்படிவைக்கவருவது- ஐம்பத்தெட்டு. 'ஜாஸு' என்பதோடும், முற்குறித்த 'ஹ' ப்ரதயயத்தைச்சேர்க்க- 'ஜாஸுஹ' என்றயதால் இடையுஞ்சேரொன்பதாயிற்று. சேர்ப்பதெவ்வாறெனின்- 'ஜா' ஐந்து- 'ஸு' ஏழு- இவ்விரண்டையுங்கூடவருவதுபன்னிரண்டு. இதனால்- ததஃ என்பதில் அக்ஷரகணிதத்தினால்வந்தபன்னிரண்டும் சலை எனவும், 'உஸு' என்பதில்வந்தஐம்பத்தெட்டும் விநாடியெனவும், 'ஜாஸு' என்பதில் வந்த பன்னிரண்டும் நாழிகையெனவும், உதயாதி (கஉ) நாழிகை- (ருஅ) விநாடி- (கஉ) கலைக்கு- ஸ்ரீராமர் அவதரித்ததொன்று-கம்பிருக்கு இவர் ஒருவிநாடிமுறைத்தும், ஒருகலையேறியுஞ்சொன்னார்.

இனி தேதிவருமாறு.

தேதி குணிபபதற்கு மாஸ பரமாணமறியவேண்டிய தாவறியசுமாத
லின அனதசுசொஸ்வன.

மாஸபரமானவிஷயதிகாவாக்யம்.

பெராகுழி

ஸ்ரீ வெள்ளையாநதொழுவியகூரத்தநுட்ப ரயாளெனையாந
வமதுபாரொநுலாஸி^ய ஹத்துவர திரியாதஜிவாஸஸைஃவஃ
வொகாஜொவஸாபு^யத்ராஸுருஜயதிவா^ய கிருஷாமெளஸார^ய
தந்ததநாதோநிதியபிவிஸவொயொமாரெடுதிஜத^ய ||

இந்த சுலோகத்தின்ஸாரம்— மேஷமுதலிய மாஸங்களுக்கு - இந்த னைபாகம கலை, விகலை, என்சசொனனா. இதில சித்திநாமாஸ ப்ரமாணவாக்யம் “ஸ்ரீ-வெஸொபாநதமு” என்பதிவவாந்யத்தில் சித்திநாமாஸத்திற் குத தேதி (௩௦) — நாழிகை (௩௫) — வீராடி (௩௨) என்றயிற்று. இவ நூறச் சூாயநவாம்சத்தினபேரிலஒன்பதாஸ்பாகிக்க அம்சம்-௧ இ-தேதி (௩) நாழிகை (௨௬) வீராடி (௧௦) என்றயிற்று. சூாயன் (௩) அம்சமேறி யிருப்ப தால் அவற்றின்மொத்தம் தேதி- (௧௦) நாழிகை (௧௮) வீராடி (௩௦) சூர் யனேறினொன்றயிற்று.

இதுநிறக, லக்னவராமசம கடகமென்றதால்-கடகத்திலவிராடி(ருசு) கலை (ருஉ) க்குள் ஜனனமென்றுகிறது. உதயாதிநாழிகை(கஉ) விராடி(ருக) கலை (கக) க்குள் ஜனனமெனில் அக்காலையில் கடகலக்னம் வருமானில்- மிதுனம் (ருவ) ரிஷபம் (சசு) ஆக பத்துபோக பாக்கிராழிகை-உ-ருக-கக-க்கு மேஷம் (சவ) இரத-உ-ருக-கக- போக பாக்கி-க-கரு-சக-செல்லென்றாயிற்று. இதை மேஷம் (சவ) இதற்குத் தேதி-க-க்கு (அவ) விராடிவீதம்தள்ள-தேதிபத்துக்கு (அஉஉ) விராடிக்கு நாழிகை-க. விராடி-உஉஉ கலை-ரு-கரு மேஷத்திறசென்ற நாழிகை-க- விராடி- கரு-கலை-சக- போக பாக்கி விராடி-க-கலை-சஉ-ஆயிற்று. இங்கே விராடி சுத்த மதிவதற்கு ராசிசுதம் பராககவேண்டியது ஆவசியகமாதலின (லக்னபுடத்திற்கு ராசி ப்ரமானவிகடிகாவாகயம் அகதயமறியவேண்டும்) அகைச்சொல்வன.

பொருள்.

விசுவநாதர் ஸ்வாமிநாதர் ஸ்வாமிநாதர் ஸ்வாமிநாதர்
 இயாழர் தாழ்வுநீர் ஓடியது மீது
 கூலாலைமாயாநாதர் ஸ்வாமிநாதர்
 பூரணமெனவந்தவநாவினார் குரோசு|| என்பது

இரத சரீலாகத்கில

மேஷராசிக்கு 'விஸ்வா' என்றதால் விநாடி (௨௫௪) என்றும்;
ரிஷபத்திற்கு 'நிரஹா' என்றதால் விநாடி (௨௮௦) என்றும்;
மிதுனத்திற்கு 'ஸ்யா' என்றதால் விநாடி (௩௧௫) என்றும்;
கடகத்திற்கு 'கூணா' என்றதால் விநாடி (௩௩௧) என்றும், இவ
வாறு மற்ற ராசிகளுக்குச் சொன்னார்.

இந்தசுத்தவாக்யப்படி முன்பார்த்தவிநாடியில் ரிஷபம் (சுத) கரு
(௩) விநாடி குறைந்ததாலும், மேஷத்தில் (க) விநாடி குறைவிற்கும், கடக
த்தில் (க) விநாடி அதிகத்திற்கும் சரியாப்போக இந்தசுத்தஸ்புடத்தில் லா
பம்வரத (௩) விநாடியையும் முன்வரத (சு) விநாடி- (சு) கலையுடன்சேர்க்க
மொத்தம் விநாடி (௧௧) - கலை (சு) என்றாயிற்று- எனவேஸ்ரீராகவன் அவ
தார காலத்தில் கடகலக்ஷத்தில் சென்றவிநாடி (௧௧) - கலை (சு) என்றாயி
ற்று - மேஷத்திற் சென்றநாழிகையை (௧௦) மகழித்ததாலும், சூர்யன் மிது
னம்சத்திற்கும் (௧௦) தேதிசென்றுபோய (௧௧) தேதி- (௮) நாழிகை- (௩௦)
கலை நின்றதாலும், (௧௧) பதினொருநேதி உதயாதி (௮) பன்னிரண்டு நா
ழிகை - (௩௧) ஐம்பத்தொன்பது விநாடி - (௧௧) பதினொருகலைக்கு அவதரித்
தாரொன்றாயிற்று.

உதயாதிசென்றநாழிகையை மூன்றினாற்பெருக்கி - ஏழினால்வருக்க-
(௪) நான்குவருவதால் நான்காம்வாரமாகியபுதவார மென்றாயிற்று. இதற்கு
ச்சரியாய் 'ஏகாதசர்நால்வருச்சோ' என்றார். எனவேஇதற்கு - பதினொருந
தேதி புதவாரமென்றும் கொள்க.

லக்ஷத்தில்சென்ற விநாடி (௧௧)- கலை (சு) என்பதற்குப்பொருந்த
வும் "ஏகாதசர்நால்வருச்சோ" என்றார். அஃதெவ்வனமெனில் 'ஏகாதசம்'
எனலால் (௧௧)பதினொருவிநாடியென்றும்-ஏகம் ஒன்றுதசம்நாலு ஆக நான
பத்தொரு (சு) கலையென்றும் பொருளபடுவதால் கடகத்தில் (௧௧) விநா
டி (சு) கலைசென்றதென்பதை வெளிப்படையாய்க் கூறினதாயுமாயிற்று.

இங்கே - 'உச்சர்' என்னும் பதத்திற்கு (உச்சரிப்பில்நிற்பவரென்று)
ப்ரஸ்தாபத்தில்கிற்பவ ரென்பபொருள்கொள்க.

வினா.— இந்த தேதி வாரம், வால்மீககொள்கென்னார் ?

விடை.— "வாக் தா" என்றதால் 'வா' (சு), 'வ' (க), 'தா' (சு), ஆக
இம்மூன்றின் மொத்தம் (௧௧) ஆதலால் பதினொருநேதிஎனவும்:
முதல் 'வா' என்று நாலுக்குறித்ததால்- நாலாவதாகியபுதவாரமெ
னவும்: இரண்டாவது 'வ', என்று ஒன்றைக்குறித்ததால்- முதலா
வதாகியவிஷ்கம்பயோகமெனவும்: மூன்றாவது 'தா' என்று ஆறா
க்குறித்ததால்- ஆறாவதாகிய வணிகவா கரணமென்றும் ஆம்.

மூன்றாவது உரை முற்றும்.

இந்த உரையால் இன்னின்ன மந்தர்களின் அதிஷ்டானதேவர்கள் இக்கமலக்கண்ணையுருக் கொண்டாரென்பதும், தினசத்தியின பெருமையும், இதில் மஹாயநத்ரமுள்ளதும் சொல்வன.

மாஸத்தாலாகிய விசேஷம்யாதெனில்— இவாஹிமூலப் பொருளாதலின் ஆதிமாஸமாகிய மேஷமாஸத்திலே உதயமாஸா, ஸவாமி ஆதிமூலப்பொருளென்பதற்குத் திஷ்டாநதம்.

பாகவதம்.

ஆதிபாமவதாரமாயப் புருடனையறைவார்
கோதிலாதவன்குலவிரண்டே முதலாக
ஏதிலாவவதாரங்க ளெடுத்ததையினிது
னேதுகேனெனசகூத மாமுனியெடுத்துணர்ப்பான்.

இதனால் நாராயணமூர்த்தி ஆதிமூலப் பொருளென்ப தறிக.

நவமித்தியினுலாம விசேஷ மயாதெனில் - பிரமண லோகஸ் ருஷ்டி காலத்தில. வைகருத் ஸ்ருஷ்டியில் - ஒன்பதாவது ஸ்ருஷ்டியாய நரர்களை- ஸ்ருஷ்டித்ததால் - அந்த நரஸ்ருஷ்டிக்கு வித்து சனகாதியர் நால்வராயும் அவர்கள் - மலரோனது சுத்தஸாதவீகதியானகாலத்தி லவதரித்தமையால் அவ்வாறாகிய நராவகுரமான திதியின்கண்ணே ஜனித்தனர். நவப்படைப்பு நரப்படைப் பென்பதற் குதாரணம்.

பாகவதம்.

நவப்படைப்பெனநவிலுவர்நரர்களைநலஞ்சேர்
புவித்தலக்தினிற்படைத்திடுமானிடர்பொற்பு
முவப்புறுந்திருத்தேவர்கள்பொற்புமிங்கொருவாத்
தவத்தினமிககுயர்சனகனாதியர்பெறுகுலவரால்.

இரதப்பாடலின் கருத்தால் முறையாக விளங்கும்.

புரப்பூசத்தாலாய விசேஷம்யாதெனில்— அந்தப் புரப்பூசத்திற்குப் புடைநின்றநாளாகியஆதிசாகிவபெருமானது உருவமென்றே தபவாதலின்- அம்மூர்த்தியினைப் புடைவைத்த கடவுளென்பது தோன்றப்படுநா பூசத்தில ஜனித்தனர்.

கடகலக்னத்தினாலாயவிசேஷம்யாதெனில்:— விராட்புருஷனுடைய ஹ்ருதயஸ்தானம் கடகமாதலின் - அன்பரது ஹ்ருதயகமலத்தில் அவர்நினைத்தவுருக்கொடு வருபவொன்பது தோன்றக்கடகத்தில் ஜனித்தனர். ஹ்ருதயஸ்தானம் கடகமென்பதற் குதாரணம்.

ஸொக்ய

காலாஹாநிவாராஹாநநரோஹிதௌ ஸ்வாவஸாவதௌ
வலிவாஹிதௌநரோஹிதௌநரோஹிதௌநரோஹிதௌ
நரோஹிதௌநரோஹிதௌநரோஹிதௌநரோஹிதௌ

நரோஹிதௌநரோஹிதௌநரோஹிதௌநரோஹிதௌ
நரோஹிதௌநரோஹிதௌநரோஹிதௌநரோஹிதௌ

இந்த சுலோகாததம்— காலம்எனகிற புருஷனுக்கு மேஷம் உச்ச நதலை யெனவும்; வ்ருஷபம்முகமெனவும், மீதுறம் மாபெனவும்; கடகம் ஹ்ருதயமெனவும், ஸிமஹம் வயிறெனவும், கன்னி யிடுபபெனவும்; துலாம் அடிவயிறெனவும்; வருசசிகம் ஆண்குறியெனவும்; தனுஸு- துடையெனவும்; மகரம் முழந்தாளெனவும்; கும்பம் கணைக்காலெனவும்; மீனம்பாதமெனவும் சொன்னார்.

இந்தக்கடகலக்னமாகிய ஹ்ருதயத்தின் பெருமையாதெனில அவலிடத்திறேன்றுகின்ற மனம் புத்தி அஹங்காரம் சித்தம் என்னும் நான்கினுக்கு ம்பாசநேசா நால்வரும், அதிஷ்டானதேவா நால்வரும் ஆக எட்டுப்போமூர் த்திகரித்து நிற்கும் லக்னமாதலின் - அதுபகவத ஜனித்ததிறகிடமாயிற்று.

பாசநேசாக் ருதாரணம்.

பாகவதம்.

உனாதருசிறப்புவாய்ந்த மனமுதலாகவோங்கும்
கரணநான்கினுக்குப்பாச நேசாநற்காமதேவன்
அருமணிபுனாவண்ணத்தன் னிருத்தனனந்தன்செய்ய
மலாமலர்ச்செங்கண்வாசு தேவனுமரபின்மன்னே.

இப்பாடலிலமனம்- புத்தி- அஹங்காரம் சித்தம் என்னும் நான்கினுக் கும் காமதேவன்- அனிருத்தன்- அனந்தன்- வாசுதேவன்- ஆகியநால்வரும், ஹ்ருதயஸ்தானமாகிய கடகத்திற்குப் பாசநேசொன்பது விளங்கும்.

அதிஷ்டானதேவா நால்வரொன்பதற்கு.

பாகவதம்.

மனமெழிற்புந்திறறசீர மருவகங்காரஞ்சித்தம்
எனுமிவைகதியைந்து நாளுமில்ங்கதிட்டானதேவர்
பனிதருகதிரோன்வேந்தன் பகர்தருமுருத்திரன்முன்
நினைவுறுசீவனென்றே நிகழ்த்துவாமரபினமனனே.

இப்பாடலிற் சொல்லியமனம் முதலியநான்கு கரணத்திற்கும் அதிஷ்டானதேவா சந்த்ரன், சு- ராஜா, உ- ருத்ரா, ஈ- ஜீவன், ச- முனசொன் னபாசநேசா, ச- ஆக எட்டு (அ) பெயரும் பூணுதக்ரஹததோமும் நின்ற முஹூர்த்தமாகிய கடகலக்னத்தில் அந்த அஹக்ரஹகாலத்தில் ஜனித்தாரொ ன்பதற்கேற்ப அத்தேவரில் ராஜாவும் சந்த்ரனும் நின்றனா.

ஸூக்யம் ॥

தியிரொகமூணம்பொகூ வாபாடிஷ்டமூணம்பெவசு

நக்ஷத்ரமூணம்பொகூ மூண்கொடிமூணம்பெவசு ॥

இதனதீத்பரியம்.

திதிபலம் ஒருபங்கு- வாரபலம் எட்டிபங்கு- நக்ஷத்ரபலம் நூறுபங் கு- லக்னபலம் கோடிபங்கு என்பது.

ஆகையால் - ஸ்வாமி ஜனத்த திதி வார நக்ஷத்ர லக்ன பலங்கள்- தத்தமிற்சிறந்தவையென்பதுதோன்ற “நால்வருசசா” என்றா.

இனி கரஹககளின்பெருமை.

‘நாடிஸேகாதசாநாலவா’ என்றதால்- ‘நாடி’ என்னும் பூமியை ‘இல்’ மனைவியாயுடைய (நாராயணமூர்த்தி) என்றும்; ‘ஏகாதசா, எனவே - பதினேருருவாய்’ நின்ற சிவபெருமானெனவும், ‘நாலவா’ எனவே சதர்முகனாகிய பரமஹாவெனவும், ‘உபசோ’ எனவே இமமும்மூர்த்திகளும் பூரணமசராய அவதரித்தாரொனபதாயிற்று. இரத இ-ததில வாலமீகரும் “பொடாடிபோடுதஜமநூயெ ஸவபுடொகநஸூடுத” என்றா. இதற்கும்- ‘பொடாடிபோடுத’ என்றதால்- தரிபுராந்தகனைனவும், ‘ஜமநூயெ’ என்றதால்- பூமிதேவீக்கு நாதனாகியவிஷ்ணுவெனவும், ‘ஸவபுடொகநஸூடுதே’ என்றதால் ஸகலலோகமுநதாமுமபடி தான் உயாததஸ்தானத்தி னினது- ஸருஷ்டிகுகிற பரமஹாவெனவும், பொருள.

துஷ்டராக்ஷஸாதியா- நீதியறறுசுகொடுககோஸசெலுதத்தன்புறநி ருந்ததுதேவியினதுபயம்நீங்க அவதரித்தலினவிஷ்ணுவுக்கு ‘நாடிஸ்’ என்றார்.

விரா- மும்மூர்த்தியிருவா - அாததநாரீசவரா- ருதரவுருவா அஷ்டமூர்த்தியிருவா - ஸதயோஜாதா - வாமதேவா- அகோரர் - ததபுருஷா - ஈசானா, ஏகாதசருதரா- என்னும் பதினேரம்சாகளினகுணபூர்த்தியும் ஸ்ரீராமரிடத்திருந்தமைதோன்ற ஏகாதசா’ என்னும் பத்ததினால் சிவனைக்குறித்தது.

பரமஹாவினுடைய தலையினகண் தேவா ஜனித்தமையாலும், சுத்தஸாதவீகம் ஜனித்தமையாலும், அந்தசுத்தஸாதவீகதெயவகுணம்- இரத ஸ்ரீராமரிடத்துள்ளமைதோன்ற - நான்குமுகங்களுளளவொனப் பொருள்படுகின்ற ‘நாலவா’ என்னும் பத்ததினால் பரமஹாவைக்குறித்தது.

இனி யந்தரம்வருமாறு கூறுவன்.

‘நீதிசேரோடைமாகளிறனனுதயராசிகோனாடிஸ்’ என்றதை- “ஒடைமாகளிறனுதயராசிகோள” இல்- நாடி- நீதிசேர- எனப் பிரித்துக்கொள். பிரித்தால் ஒடைமாகளிறனாகிய ஸ்ரீராமரது “உதயராசி” என்றதால்- உ- உயிரிலைந்தாவதாகையால் (ரு). த- (எ) அதிலிருக்கும் ஆகார உயிர் (க) ஆக (அ). ய- என்பதில்- ய்- (கக) அதிலேறியிருக்கும்- அகார உயிர் (க) ஆக (கஉ). உ- விலவந்தது (ரு), த- விலவந்தது (ட), ய- விலவந்தது (கஉ), இம்மூன்றையுஞ் சொல்லிப்பின்பு ‘ராசி’ என்றதால்- இம்மூன்றுதொகையுஞ் சேர்க்க (உரு) ஆகிறது. இதெதொகையை மூன்றினபேரில் சராசரிப்படுத்த மூவெட்டிருபத்தினுன்கெனறயது. இம்மூன்றும்- கூட்டுத்தொகை இருபத்தைந்தாயினும்- சராசரி என்றதால் ‘ஸெஷ்ட்வாரித்ருஜெக்’ என்னும்வாக்யப்படி- மீதி ஒன்றையுந்தள்ளப்பட்டது. என்றதால்- (ரு) (அ) (கஉ) (உச) இதனை- ‘கோள்’ ‘இல்’ ‘நாடி’ ‘நீதிசேர்’ என்றதால்- இவைகள் மூர்த்திகரம்பெற்ற மந்திரங்களுன்றும், அதனை இடம்பார்த்துச்சேர்க்கச்சொன்னொன்றும், ஆயது. இவைகளைஅடைக்க சோதிச்சக்கரத்திற் இடம் யாங்குளதென ஆலோசிக்கையில் - சாஸ்த்ரபரிசீலனைபில

காலவிதாநம்.

பெராகழ்.

முஹம்மொபஸயாகுக்ஷா ஸுஹீயெய்துஷ்யத் |

ஈசாநயஜீநதிந்யாழி வெஷாஜ்யஸ்ய ஐக்ஷிணம் ||

இந்தசிலோகார்த்தம்— கிட்டைப்பதினாறுபங்குபண்ணுவதென்றும், நடுவில்- பரம்ஹம் நிற்க நாலிடம் எனவும், ஈசாநமுதல- மேடமுதலியராசியாய்ப் பார்க்கவேண்டுமெனவும் சொல்லியிருத்தலால்- நடுவில்சொல்லிய நானு பரம்ஹஸ்தாநமென்றது இம்மநதிரங்களாகவேயிருக்குமெனறெண்ணுகையில் பரம்ஹஸம்புரதமான அநதகனக்குளளமநதிரங்குள்- பஞ்சாக்ஷரம் (க), அஷ்டாக்ஷரம் (உ), தவாதசாக்ஷரம் (ங), ப்ரம்ஹகாயதரி (ச), இந்த நான்குநதானென்று அதற்குரிய கோளும், இல்லும் நாட இருபத்தான்கு அக்ஷரமாகியதை மூன்றின்சராசரியென்று சொன்னததிலேயே- தருபத்தையென்று காயத்ரியின்பெயராதலினால்- காயதரிக்குலாமயமான இம்மஹா மநதிரங்களைன்று- மற்றைய நான்கக இடமாயிற்று.

இவ்விடத்தில் வால்மீகா “ராஜேஷிவ்ய” அக்ஷண ஸம்யந்தம் | விஷ்ணுராஜேஷிவ்யமாஹாம்” என்றார். அதனுள்- ‘ரா’ (உ) ‘ஜி’ (ரு) ‘ஷி’ (அ) ‘வ்ய’ (க) ‘அ’ (ங) ‘க்ஷ’ (ஓ) ‘ண’ (ரு). இதனால்-உ-ரு-அ-க-ங-ரு-இந்த ஆறுதொகையும் ‘ஸம்யுதம்’ என்றதால் கூட்ட (உச) ஆகியதனாலும், ‘ஷிவ்ய’ ‘க்ஷி’ என்னும்பெயரின்படி இந்த இருபத்தினான்கையும்- காயத்தியெனக்கொள்ளப்பட்டது. ‘ஜஹாஹாம்’ என்றவிடத்தில் ‘ஜா’ (ரு) ம- பஞ்சாக்ஷரமெனவும், ‘ஹா’ (அ) ம- அஷ்டாக்ஷரமெனவும், ‘ஹாம்’ என்றதால்- ‘ஹ’ (ச) இதை ‘ம்’ என்றதால்- நடத்தென்றாயது. ‘ஹா’ என்ற எட்டின் பேரில்- ‘ஹ’ என்ற நானேரத்த-எட்டிமநாலும் பன்னிரண்டென ஆயிற்று. இந்தப்பன்னிரண்டும்- த்வாதசாக்ஷரமெனவும், இதுகளை ‘ஷிவ்ய’ அக்ஷணஸம்யந்தம்’ என்றதால்-ஷிவ்யஸம்யந்த அக்ஷண-வமொஹம்- இதில் ‘ஸம்யுதம்’ என்றமையால் சேசொன்றாயிற்று. எனவே பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்திகளைச்சேர்க்க எனரா. இவா ‘ஸம்யுதம்’ என்றவிடத்து- கம்பர்சேசொன்றார். ‘திவ்யலக்ஷணம்’ என்றவிடத்து- ‘கோளில்’ என்றார். இந்நான்குவகை அக்ஷரத்திற்கும்- அதிஷ்டானதேவர் இயப்பச்சைவண்ணொன்பதுதோன்ற- ‘களிற்றனுதயராசி’ என்றார்.

வினா.— முதல்-பஞ்சாக்காரத்திற்குமாத்திரம் உயிரொழுத்தாற்சொல்லி-
மற்ற-அஷ்டாக்கார, நவாக்காரத்திற்கு-உயிரொழுத்தாற்சொல்லியதென்ன.

விடை— பஞ்சாக்கரத்தில் ப்ரணவமசேர்த்ததால் - உயிரொழுத்தாற்சொன்னார். அவ்ஹாக்கர, த்வாதசாக்கரங்களில் - ப்ரணவமசேர்த்திருப்பதால் - அகரஉயிரேயுள்ள இரண்டொழுத்தால் சொன்னார். அகரம் எழுத்திற்கெல்லாம் ஆதிபோல் - மந்த்ரங்களுக்கெல்லாம் ஆதி-

பரணவமாதலின் - பரணவத்தோயிற் கூடிய மந்தரங்களென்னுங் குறிப்புக்கேற்ப- அகர உயிசோந்தமெய்யெழுத்தாற் சொன்னார். வினா- நடுவில் அவ்ஊரகூரத்தையும், தவாதசாகூரத்தையுஞ்சொல்லி முதலில்- பஞ்சாகூரத்தையும், கடையில் கராததிரியையுஞ்சொல்லியதென்னே.

விடை.— நடுகின்ற அவ்ஊரகூரமூரத்தையும், தவாதசாகூரமூரத்தையும், ஒருருவாகியவிஷ்ணுவாகியும், வலதுபுறம் சிவன, இடதுபுறம் பிரமனாகியும், நிறுத்து விளங்கப்பட்ட - பரமபுருஷனே ராகவ உருக்கொண்டதால் அவ்வாறுசொன்னார். மேலும் - ராமாவதாரத்தில்- பாதி விஷ்ணுதெய்வத்தவமாதலாற்றான்- ராமரை விஷ்ணுதெய்வமெனபது- இவ்விடத்தில் வாலமீகா “விஷ்ணுரூபபூமிமாவா ம” என்று- விஷ்ணு அமசமபாதிதெய்வமும், கால அம்சம் சிவாமசமென்றும், காலம்சம பரமஹாமசமென்றும், பொருள்படச் சொல்லியிருக்கின்றார். இம்மஹாமந்தரங்கள்- யந்தரத்திலெவவாறடைப்பதெனில்- ரிஷபம சிவபெருமானே பரளயகாலத்தில் தர்ம தேவதவமான உருவோடுமிந்நிறுத்துக்கியவாஹமாதலாலும், மீதாரம் தம்பதிகளிருவராய் இணைபிரியாமல் சிவ பெருமானது அரத்தநாரீசவரஸரூப உருவோடுமி நின்றதாலும், கடகம் சுவகரன் வளையலவற்ற திருவிளையாடலினடித்ததாலும், மேலும் அந்தராசிக்ரு ஆடிமென நடுசா திருநாமத்தையடைந்ததாலும், இம்மூன்று ராசியும்- பசுபதியினது அமசமொத்தலால் “இலலும்.” மிதுனத்திலிருக்குங் கேது- நந்தரூபம்.— அந்நாடு

பெராகூலம்

வரூபாய-ஞெ லுங்காஸம் தாஸகாது ஹஸிஸகூலம்

நளஜ-ஸ-ஹ-ம-னெனாவெ-த-த-கெ-த-ஹ-ணரோஜ-ஹம்

இந்த சுலோகத்தின்கருத்து.— கேதுவானவா- புரமபூபுகை நிறமென்றும், தாரா கரஹங்களுக்கு சிரஸென்றும், சோபமுஹூரத்தமென்றும், நந்தரூபத்தோடேசோந்தவொன்றுஞ்சொல்வதால்- அவ்வாறுயருணங்களை அடைந்தகேதுவும், கட்கத்திலிருக்கும் - குறு தேவகுருவாய் தக்ஷிணமூரத்தி உருக்கொண்டாரென்று புராணங்களில் பரகித்தமாதலாலும், சந்தரன் பிராகபாணியினது மகுடத்திலுதறிகளும் நண்பராதலாலும், இந்தமூன்று கரஹங்களும் கங்காதாரதுபாரிஷதாளாதலின்- “கோளும்.” நாடு-எனவிறவிதிப்படி- கோளும்பாரத்து சேனொன்றுவிப்பூடிசோக்க- பஞ்சாகூரம் இவ்வாறுவகையாரருகும் அறையில் நாட்டலாயிற்று.

சிவகம்- ஸுணிலிருந்துஜனித்த திருமாலினது நரசிங்க உருவமாதலாலும், கன்னி- தேவாக்கு அமுதிய அவதரித்த லக்ஷமீகாந்தனது மோலமிடீருவமாய் கையில் களித்தபயிருடன் கோணியிலிருந்து- ஸுணிலுதிக்காகருவரு

ம் குஹூத்தமாதலினாலும், துலாம்- ஒருபுருஷாகிருதியாய் கையில் தராசு வைத்துக்கொண்டு ஜனங்களசெய்த புண்யபாபத்திருத்ததக்கபடி படியளக குறுகடவுள் முஹூத்தமாதலின்- இம்மூன்றும் நாராயணமச மொத்திருத்த லால்- “இலலும்”. துலாத்நினிற்கும் சனிபகவான் ஸூரயபுதரனாய் அவதரித் த நாராயணம்சமாதலின் அந்தசனிவாரத்தினே வேககடாசலபபெருமானாக குள்ள வரத் ஆராதநங்களதனிகைக னெல்லாமசெய்ய- விஷ்ணு அம்சமாயநி னறதால்- “கோள”. நாடெனறவிதிபடி கோளும்பார்த்து “நீதிசோ” எனற படிசேர்க்க- அஷ்டாக்ஷரம்- இநநான்கினூரருகுமம்- அறையில் நாட்டலா யிற்று.

வ்ருச்சிகம்- தேருருவெனலால்- விஷ்ணுதவென்றாயிற்று. அதனால் அனந்தன்முதலாய் தனதுமடியில் தாமோதரனைத்தாங்கப்பட்ட நாகினிமா யின. தனுஸு- ஒருபுருஷன் கையில்விறிபிடித்துக்கொண்டு- இடுபிறகுக்கீழ் குதிரைபோன்றிருத்தலில்- கலசயாவதாரமுஹூத்தம்போலும் நின்றது ஆத் லினாலும்- மகரம்- முதலையுருவமாய முகமாதரம் ம்ருகம்போன நிருத்த லால்-மத்யாவதாரமுஹூத்தமாயமறது- இம்மூன்றும் வாஸுதேவாம்ச த்திற்கு “இல்” ஒத்தலாலும், தனுவினிற்கும். “ராகு” பூமிதேவிசாயாரூபம்- இதற்கு

கூர்மபுராணம்.

மருவுபூமியின்சாயையாமிராகுமண்டலமற்
நிரவிமண்டலநதிங்கண்மண்டலமெனுமிரண்டின்
உணாசெய்கின்றதோரளவதாயவற்றின்கீழுலவும்
கரியதாருமற்றதனிமென்பர்கற்றுணர்ந்தோர்.

இப்பாடலினகருத்தபடி- ராஹுவானவா பத்மநாபனபநியாகிய பூமிதேவி- சாயாரூபமாதலாலும், மகரத்திலிருக்கும் ‘குஜன்’ பூமிபுதரன் இதற்கு

ஸூக்ய.

யாணீமஹுஸௌஞகம் விபு-தூதானிஸுபு-ஹு

கூபிராஸுதிஹஸௌ 30மஸௌப்ரணாஜிஹு.

இந்தசுலோத்தினகருத்து- பூமிதேவிகர்ப்பத்தில் ஜனித்தவொன பது- அக்காரணத்தால்-அச்சுதரதுபுதராதலாலும், “கோளம்”. நாடெனறப டி நோக்கி அவவிரண்டிகோளும் - வாஸுதேவாம்சபாரிஷத் உருவாதலின்- நீதிசோன்றவிதிபடி இவவைவகையோரருகும்- அறையில் த்வாதசாக்ஷ ரம் நாட்டலாயிற்று.

“கும்பம்” ஒருபுருஷன் கையில் கும்பம்பவைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற னெனலால்- மலோனுருவாய் கையில்மகன்டலமெனனும் கடத்தைவைத்தி ருத்தலாலும், மீனம் வாலுத்தலையுமாய கவ்விநிற்கின்றதால்- அம்மீன் குஞ்சு பொறிப்பதில் அளவின்றிப்பெரும் ஸ்ருஷ்டிவிருத்தியால் ப்ரம்ஹாம்சமாயி ற்று. ‘மேஷம்’ யாகவஸ்துவானதாலும் - பிரமருக்கு அஜ்ஞன்கிறபெயரால்

நான்காவது :

ஸாம்யமா யொத்திருத்தலாலும், 'இலலும்'. ப்ரம்ஹதேவர் பேரானி அஸாரகுருவாய நிறபதாலும், ம்ருதஸஞ்சிவிமந்திர பயிற்சியாலும், மேஷத்திவிருக்கும் புதன வித்வானுதலாலும், ஜோதிஷதெய்வமாதலாலும், அதிவிருக்கும் ஸூரியன் ஸருஷ்டியால் ஸாக்ஷாத்காரமாகிய ப்ரம்ஹதேவருவனே ஆதலாலும், இம்முனதுகரஹங்களும் ப்ரம்ஹபாரிஷதானுருவத்தோடு- ப்ரம்ஹாம்சம்பெறதுநின்றதால் 'கோளம்'. நாடென்ற படிபாத்தது - இவ்வறு வகையோரும் ப்ரம்ஹாம்சமாய நின்றதால் அவரருகுதும் அறையில் 'நிதிசோ' என்றவிதிப்படி - ப்ரம்ஹகாயத்ரி நாட்டலாயிற்று. இவ்வாறு- மந்தரம்அடைக்கவிதிசொல்லியதால்- மந்தரம்அடைப்பதெல்லாம்- யந்த்ரமெனல - மந்தரசாஸத்ரவிதியாதலின - யந்த்ரமென்றாயிற்று. "மாசனிற்றனுதுதயராசி" என்றதால்- பெருமைபொருந்திய 'ஸ்ரீராமரது உதயராசி - பஞ்சாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர த்வாதசாக்ஷர காயத்ரி என்பனவாயமைதலின்- இரத யந்தரத்திற்கு - ஸ்ரீராமஜாதகயந்த்ரமெனவும் நாலுகேந்த்ரங்களிலும் பரமோச்ச சரஹங்கள்நாலவாதினது சுழற்காற்றமழைகூட்டநிற்பதுபோல்- பூரணதுகரஹமுஹஞாததமாயநிறறலின்- மஹாயந்த்ர மென்றும், இவ்வாறாய- இரண்டிகாரணங்களாலும், ஸ்ரீராமஜாதக மஹாயந்த்ர மெனப்பெயரமைந்தது. இரதயந்தரம்- ஜோதிச்சகரத்திற்கு சுபாவத்தினே உரியதாயினும்- ஸ்ரீராமர் அவதரித்ததைமுனைட்டு- ராமாயணத்திலுசொல்லியதால்- இரதாற்கு- ஸ்ரீராமஜாதகமென்று பெயரமைந்தது. இம்மஹாயந்த்ரத்திலு- ஐந்தாமுனாயிறுசொல்லியவிதிப்படி சாந்திபுரிவதற்கு - க்ரஹசாந்தியெனப்பெயராம். இதிலடைந்த பஞ்சாக்ஷரமானது இவ்வுலகத்திலுள்ள சைவமத்ததையெல்லாம்விளங்கச்செய்து- சிலரை ஆசாயராகவும், சிலரை சிஷ்யராகவும் புரிதம்செயல்கின்றது. அஷ்டாக்ஷர த்வாதசாக்ஷரங்கள்-ஐகத்திலுள்ள அவண்ணவமத்தினுதாரமாய்விளங்கி- சிலரை சிஷ்யராளாகவும், சிலரை ஆசாயராகவியும், பாகவதாளிஷ்டபூததிபண்ணி நிற்கனரன. ப்ரம்ஹகாயத்ரி இதற்கெலாந்தாயபோன்று- வேதமாதாவெனப்பெயர்பெற்று- ப்ரம்ஹணரென வேதியர்க்கு- ப்ரம்ஹணீகத்தையீரது- மூர்த்திகரித்தாநின்றது.

வினா.— உலகத்தில் (கஉ) ராசியாயவகுக்கும்-ஜோதியந்தரத்தை (கக) அறையாயமுதி அதில உதயராசியெனனும் பதத்தை - நானாவிதமாயப்பிரித்தது - நான்கு மஹாயந்தரவகளைனவும், அதுகள்நிற்க இடமென்றும், இவ்வண்ணந்தாதபுர்ப்பட- கம்பாசொன்னுரான்றுசொலவது நகைப்பிறகிடமாகிறது. எது உலகத்தில் வழங்கிவருகின்றதோ அதற்குச்சற்றேறக்குறையச் சொல்லியிருக்கும் அனுஷ்டாந்ததை ஒப்புவது ஸஹஜம்-லோகாசாரவிருத்தமானாசாஸ்த்ரமும், முனி பழையவழக்கமில்லாததையும், இப்பாடலில்- நீர் அத்தஞ்சொன்னுலெப்படியொப்பலாம்.

விடை.— நீவினவினதுசரியன்று- நான்- லோகாசாரவிருத்தமாயும், மூரணுலி லிலாததையுஞ் சொல்லவேணுமென்கிற அகத்தியமென்ன- அதிலகேள்வாத அத்தததை நான் பொருத்திச் சொல்லியமெல்-

நீதாஷ்டிணயவசாத ஒப்பினுலும உலகத்தோரொப்புவரோ- உலகத் தோரொப்பினும- எனமந்திறகு தருப்தியிலலாததை உனக்குச்சொ லலமனமவருமோ- நீ ஸந்தேஹப்படுவதாவது இரணபிவிதம-லோ காசரண மில்லையென்பதும், முன்னுல்லிலாததைச்சொல்லுகிறே னென்பதும்.

உலகத்திலுனேக ஆசரணயானது- அதன்மூலமின்னதென்று அறிந்து கொள்ளாமலே நடத்திவருகிறார்கள. அதில சிலவருமாறு. இந்த ஸ்ரீராமநவ மி உத்ஸவமானது (கக) தினஞ்செய்வதென்றும், இந்த ராமாயணத்தைமா த்திரம்- ம்லேச்சாமுதலிய ஸாவமதஸத்ரும, ஜயினுள, பௌத்தாள, காண்ப த்யான், சைவாள முதலியோரும், தவைத, அதவைத, விசிஷ்டாதவைதாளு ம், வாசித்தம்பூசுததுமவருகிறார்கள். மற்ற வைஷ்ணவஸம்பந்தமான நாவி ம்ஹம், கிருஷ்ணன், வராஹம், கூாமம் முதலிய தெய்வங்களுக்கு ஸம்பந்த மான ஆஸயபுராணங்களை இதுபோல பொதுவாய பாராயணபூசகளசெய யாமலுமாய்வழங்கிவருகிறது எதினாலெனில்- பரஸவமுதல ஸூதகாரநம் ப தினேருதினமாய்வகுத்து- அதிலிராமஜாதகமஹாயந்த்ரபூஜாநியமஞ் செயய வேண்டுமென- அதன்விரிவை ஐந்தாம் உரையில் வெளியிடநின்றதால்விட த்தி லறிந்துகொள், உலகாசரணியில் அப்பதினேருதினமும் - கார்த்துடன் அதுஷ்டிக்கிறார்கள். ஸகலஸமயத்தாரும் ப்ராரத்திப்பது - சோதிடம் யாரு க்கும்பொதுவாதலினு லச்சோதிடதெய்வமான பரஞ்சோதிருபமே ஸகலமத த்திற்கும் ஆதிஆதலின் - அஜ்ஜோதிஸவருபாதுக்ரஹமுஹஞ்சத்தமான - ஐந்து க்ரஹங்களும் பரமோச்சராயநிற்க அவதரித்தமையால்- தாசரதியானவர்- அ வ்வவரமதத்தெய்வமாகவே ப்ரார்த்திக்கவிளங்குகிறார். முன்னமே பதினாறு அறையாய்போலிவதற்கு விதிசொல்லியிருக்கின்றேன். மேலும் இப்பதினாறு அறையும் அத்தற்குரியபலமானமந்திரத்தோடும், பரமோச்ச க்ரஹங்கொர டும் பூண்பலன்பெற்றுநின்றதாறாண்- ராமர் சோடசகலையும்பொருநதியபூ ர்ணவதாரமென்றுலகத்தில்வழங்குவது. மேலும் சிற்பசாஸ்திரத்திலும்- மய னாலிலும் ஒருவீட்டை (கக) பங்குபண்ணி- நடுவில்பிரமம்நிற்க நாலுஅறை விடவேண்டுமென்று முற்றம்விடும்படி விதியேற்பட்டிருக்கின்றது. காலவே னையில்- கல்யாவதாரமூர்த்தி உருவமான தனுர்ராசியில் ஸூயநாராயண மூர்த்தி உதயமாவதால் காலையிற்செய்யுங் காலவநதமெலாம்- நாராயண ப்ரீதியாரும். எந்நாளும் உதயகாலத்தில தனுர்ராசியே உதிக்குமென்பதற்கு- உதாரணம்.

ஸோக்ய.

ஸாயுஷ்யாயுஷ்ய-மஹாபாசுராயுஷ்ய-மஹாபாசுராயுஷ்ய

உதயாதிநவாஸஸ-ஸுவிஷ்ட-மஹேக்ரபூதயா.

இந்தகலோகத்தின்கருத்து- திரமும் உதயாதி (உற) நாழிகைவீத மாய்- ஸூர்யன் தனுர்ராசியிலிருந்து - அபரதக்ஷணமாய் சுறவவொன்றும், நவாம்சம்-திரமாய்சுறவவொன்றுஞ்சொன்னா.

ஸாயகாலம்- அஸ்தமந லக்ஷம்யிதநமாதலின்- அது அர்த்தநாரீச்
வரூபமான சிவரூபமாதலின்- அவ்வேனைவிறசெய்யும் ஸாயாநுஷ்டாரம்யா
வும சிவபுரீத்யர்த்தமெனவும், அக்காலத்தில மற்ருருதேவனை பூஜிப்பதாவ
து- ஸேவிபதாவது செயயக்கூடாதென்றும்வீதி- அதற்குச்சரியாய் சிவன்
கோவிலில் 'ப்ரதோஷகால பூசையேபுரிநதம் - அஸ்தமநாததின் ஒரு முஹூ
ர்த்தத்தின்பின்பு - வீஷ்ணுகோவிலமுதலிய ஆலயங்களிலும் வழங்குவருகி
றது. ஆதலின் எந்தமதஸாத்ரம எந்தஆச்ரமிகளுஞ்செய்யும் காலவநதையே
லாம்- நாராயணரதென்றும், ஸாயவந்தநமெலாம் சந்தரமௌஸ்யதென்றும்
இந்த இரண்டிதேவனாயும் திருமும் பீரார்த்திக்காதவர் பரஷ்டராய்போவொ
ன்றும், சோதிடசாஸ்திரவீதி. இவவிதியை ஊஹிக்கப்பட்டவர் பேதகஉபா
ஸ்திபை அடையார். “உதயராசிகோணடி” “நீதிசோ” என்றதற்குப்பொருள்
உதயராசி என்றும், பஞ்சாங்கூர, அஷ்டாங்கூர, தவாதசாங்கூர, காயத்ரிக்கு
‘நாடி’ எனலால் ஜகத்திலவழங்கும் ‘நீதிசோ’ என்றார்- வழக்கத்தைச்சே
ரானவே - ஒருவன் விசேஷசுபதிநததில்செய்யும் - நானதி சராதத்தத்திலும்,
ச்ராதத்தத்திலும், வுண்ணவதியிலும், முநதி விச்வதேவனாவரிதது- பின்பு வ
ஸரூபமாகிய பிதிரையும், அதற்குப்பின் ருதரஉருவாய பிதாமஹனாயும், பி
னீபு ஆதித்யஉருவாய பிரபிதாமஹனாயும், வாயுமூலதோடவகி அபரதக்ஷண
மாய்வரிப்பதென - அபரகர்மத்தினும், பூரவகாமத்தினும், அநதபிதிர் தேவ
தைகளுக்குச் ச்ராததம்புரிவதெனனை- இதனது ஆதாரத்தை விசாரிப்பையாகில்
அதுமுமுமையு மிரதம் ஹாயநதரா நுஷ்டாரமேயாம். அதில சிலபாகம் இந்த
விச்வேதேவா மாஹாதமயத்தை- காடகமென்னும்- வேதத்தில் விளம்பமாய்
சொல்லியிருக்கிறார்-ஆகிலும் அதனது அர்த்தம் இதன்பெருமை என்றமட்டில்
தெரிகிறது. விச்வேதேவாயாரொனில் - விச்வமென்பது ஜகமென்று அர்த்தம்.
அவிச்வத்திற்கு தேவொனலால் ஜகதேவொனவே - “ஸர்வம் வீஷ்ணுமயம்
ஜகத்” என்றவிதிப்படி பூதேவிசுஹிதராய் நாராயண னொன்சொல்லும் வா
ஸுதேவொனல் ஒருவிதம்; விச்வமாகிய ஜகதையெல்லாம் தன்வயிற்றிலவை
த்துக்கொண்டு - தான் ஜகன்மாதாவாய் ஈருயிர்போனின் துராபியில் உலகை
எலாம்பூப்பதொருவிதம்; அப்படிப்பட்ட ஜகஸ்வரூபியாகிய விச்வேதேவரா
கிற் வாஸுதேவமூர்த்தி - இந்த ஜோதியநதர்த்தின் வாயுமூலையிற் அவரது
ஆவரணங்களோடு நின்றதால்-அவ்வாஸு தேவராகிய விச்வேதேவரை கிழக
குமுகமாய் வாயவ்யமூலையிலவைத்து - மாதருதெய்வமென்னும், ச்ருதிப்படி
ஜகன்மாதாவாகிய விச்வேதேவரை முன்வரிக்கிறார்கள்.

அவரது பெருமையில் சில

பாகவதம்.

பாதம்பார்தலைபனி யிருவிசும்புகண்பரிதி
வேதம்பாட்டுவெண் மதிமனந்திசைசெவியாக
ஒதுபேருலகனைத்து மோருருவமாம்புருடன்
ஆகியாமவதாரமென்றறைகுவாறிந்தோர்.

உலகம்யாவுநலவயவமாதலின் உலாக்கும்
அலகின்மாமறையந்தண ராகுதிபசுநெய்
யிலகியேயெழுமகத்தழலி னிதவினுகாவோர்
பொலியும்பூபயிம் முதலவப்புருடனேயாமால்.

இந்த விசுவேதேவ அம்சகணம்- இரண்டிகோடி ஈருயிராதலின் இணை பிரியாதவொன்றும், இவரைமுதல வரிக்காவிடில்- மாத்ருநாஷகன்போல் ப்ரஷ்டனாகிறான். அவன்கர்மமும் பூர்த்தியாவதிலை - அதுஎவ்வாறெனில் ஒரு வனுக்கு மாதாவால் குலமேறப்படவேண்டும்-குலம் ஏறப்பட்டபின்பு தான் குலத்திற்குத்தக்க ஆசாரமாதலின்- குலத்தைவிளக்குவது மாதாவாதலின்- மாத்ருபூஜை முதலில் செய்யவேண்டு மென்றாயிற்று.— அதேரீதியாய்தன்னைக்கர்ப்பத்தில் வைத்திருந்த மாத்ரு உருவாய இரட்டையாய விசுவேதேவரை முன்வரிக்கிறார்கள்.

பித்ரு உருவ தேவரொன்பவா - யாரொனில் விஷ்ணுரூபமான- வஸுகணம்- அ- கோடி; இந்தகணத்தில கோடிக்கு ஒருவர் எனமானாகள் ஆக- எட்டுகோடிக்கு எண்மர் எனமானாகள்- இவர்ஸ்ரீமநாராயணரது அஷ்டாக்ஷர உருவமாயமைந்தவர்-அந்த அஷ்டாக்ஷரரசனை நாராயணர் வீராட்டபுருஷராய முதலிலுருவங்களுள் எல்லாம் ஆதியாய்த் தோற்றியதால் அவரிலே யிருந்து மற்றையஉருவெல்லாம்- உத்பத்தியாகவேண்டியிருந்ததால்- அந்த அக்ஷரதெய்வத்தை, பிதாவென்று ஸாவலோக பிதாவாதலால்:— இரண்டாவது பித்ரு வர்ணமாய் வரிக்கிறார்கள்.— இவரதுஸ்வரூபத்திற்கு-

பாகவதம்.

இலகுமேழ்வகை யினில்வருசராசரத்தேயு
முலகெலாந்தனியுதிப்பது மொழிந்தடங்குவது
மலகிலாதவன்பாலா து லையவயவமான
கலையலாதுவேறுல கெனககாட்டலுமிலையால்.

எங்குமாய்நிறைதெய்வமோடெப்பொருளகத்துந்
தங்குமிச்சைஎன்றுணா தருசத்திகளுடனே
யங்கொழுஞ்சுடரவிர்தரு பொன்மயமாகிப்
பொங்குமண்டத்தில் வீராட்டெனப்பொலிந்தனன்புருடன்.

ஆங்குதத்துவமெமக்கு நீயளித்திகண்ணென்ன
நீங்கிநின்றுவழுத்தலு நிலவுபேரொளியா
யோங்குமுன்னவனவற்றினைப் பொருந்தியொன்றாக
வீங்குநீரினிற்பிறந்தது விளங்குபேரண்டம்.

இதனால் உலகவித்து நாராயண உருவென் பதறி- இந்த அஷ்டாக்ஷர தேவருக்குதலாம் மேல்பாகமாயும்; சிங்கமுனகன்னியும்- நிருதிதிக்கினு மிருப்பதால்- அத்திக்குள்அந்த அஷ்டாக்ஷர உருவராய நாராயண உருவமாய- பிதாவைவரிக்கிறார்கள்.

பிதாமஹருபமாயவரிக்ருநதேவர்பாரொனில. பிதாமஹாருத்ரரூபமாய் வரிப்பதில் - ருத்ரரூபம் பதினொருகோடி- அநதகோடிகொருவர் ஐஹமானர் கள்- இவாககெலா மாதாரதெயவம தக்ஷணமூர்த்தி-இவர்க்கெலாம்- பஞ்சாக்ஷரமே மூலமந்தரமாய விளங்கும்-அமமஹாமந்தரத்திற்குப் பின்அம்சத்து ககுத்தகக் படிகாயதரிகளுமுண்டு, அப்படிப்பட்ட தக்ஷணமூர்த்திஉருவாகிய குருவிற்கு- கட்சம உச்சஸ்தாநமாதலால்-அது அபஸவ்யமாய்வரிப்பதில்-அஷ்ட டாக்ஷரத்திற்குப்பின்- பஞ்சாக்ஷரதெயவமாதலின்-அவாபிதாமகராய வரிக்க பட்டடார-அவாரோ தெற்கினு மாகநேயத்தினும்நிற்பதால்-அவனாயும்- உத்த ராபிமுகமாயகூக்கிரேய அருகில்வைத்துவரிகுகிறார்கள். அநத தக்ஷணமூர்த்தி ஸாவலோககுருவாதலாற்றின-அவாவாண்ததிற்கு குருவாணமெனலாயிற்று.

இனிபிரமாணா ஆதித்ய உருவமென்றறகுவிரம். ஆதித்ய உருவம் ப
னினொண்டிகோடி-கோடிககொருவராகப் பன்னிருவா எழுமானாகள்; அப
ன்னிருவா யானொலி.—தாதா (க) அராயமா (உ) பித்தன (ங) வருணன் (ச)
சகரன் (ரு) விசுவான (ஸ) பாஸகரன் (எ) பகன் (அ) த்வஷ்டா (க) விஷ
ணு (க0) ககன் (கக) பூஷா (கஉ) இவ்வாதித்யருலகத்தில் பரதயக்ஷுதெய
வமாதலாலும் அவராலேயே ஸகலகோடகளுக்கும் நாட்களுக்கும் ஒளியீ
தும். உலகத்தில் ஸருஷ்டிமுதலியமுதத்தொழிலும் நடாத்தி ரக்ஷிப்பதாலும்
உலகத்தில் முக்யதெயவமாய வலித்தபிரமகாயத்திற்கு அதிஷ்டானதெயவ
மாதலினாலும், அவாக்குரியகாயத்தி யைப் பராமஹணீகம் விளங்கும்பொட்டு
பராமஹணபரம்பரையிலேயே அதுஷ்டித்த வருவதால்-அச்சூர்யன் உலகி
வ்வாறுபரதயக்ஷுதெயவமோ அபபடியே - அந்த பீஜாக்ஷர உபாஸகராகிய
பராமஹணாகளையும், பூஸாராளெனச் சொல்வது - அததெயவத்திற்கு மிக்க
தெய்வயிலாத ஸ்வயஞ்சோதியாதலாலும், அந்தமார்க்கமே ப்ரம்ஹசர்ய, க்ர
ஹஸ்த, வானபரஸ்த, ஸனயாவியருக்கும் - அதிவர்ணச்சூர்யகளுக்கும், நிரா
கல் பசமாதிரிஷ்டானருக்கும், முமுக்ஷு, கவமார்ச்சகம் அதைவிட; வேறிலாமை
யினாலும், அவருருவமாய ப்ரபிதாமஹவாணம் வரிக்கிறார்கள் - அந்தவாணத்
துக்கு அப்பால் வர்ணயிலலாமல் போயவிட்டது இக்கரயத்தி அக்ஷரமும், அத
ற்கு அதிஷ்டாநமாகிய சூரியனாகியபிரமாவும், தவாதசாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர
பஞ்சாக்ஷர, வாஸுதேவநாராயண சிவஉருவாதலின் - அததெயவமெலாமிய
ரென்பதுதோன்ற- அவருடன் இவளாயும்- வடக்குமுகமாகவே வைத்து வரி
கினருர்கள் - இதற்குச்சூரியய முப்பாட்டன், பாட்டன், தகப்பன், கற்பத்
திலிருந்ததான் நாலவரும் பரபிதா மஹிலிருந்த - உத்தபவராதலால்- அந்த
உத்தபதிக்கிரமமாகவே- படிப்படியாய் - உயர்ந்தமைகாண்க. சூரியனசெய்தே
வாதம் கஸ்வருபமாகையால் - அவர்க்கு பூர்ணபலமாகிய பரமோச்ச ஸ்தான
மேஷும் - அமமேஷத்தின்காலம்- தேவத்- தினத்தின் விதிப்படி - உத்தராய
ணமாகிய தேவாபகலில (கரு) நாழிகைக்குமேல் - உ0- நாழிகைக்கு- குதப
காலமென்றும், மாத்தியார்நீக்காலமென்றும், ஆனதால்-அந்தகுதபகாலத்தில்
சகலசாரத்தமுதலிய பிதர்மேதமும், ஸூர்யனுக்கு பூர்ணபரீதியாகும் பொ
ருட்டு செய்வதென விதி ஏற்பட்டது.—

சூரியன் கைல தேவதாஉருவமென்பதற்கு-

பாகவதம்.

வைய்யகம்படைத்திடுமலரிண்ணலும்

பொய்யறுமாயனுமபுகலும்சனு

மைய்யசெங்கதிர்களொராயிரநதிகழ்

வெய்யவகுமெனவிளம்புநூலகளே.

அக்காலத்தில் ஸூர்யவரதநதில்- முகயமானமாத்தியாஹநீகம். செய்யாமல எந்தகாமஞ் செய்யினும் அந்தகாமம் நஷ்டமென்று- முந்தஞாபினை உபாசிக்காததும்நததால் தள்ளப்படுகிறதுபோல - தேவர்தினமாகிய வருஷத்துந் கொருதினம் - பிதியாக்கும்முகயமாயசெய்யவேண்டுமெனவும், அந்த பிதியாக்குமான இந்த மஹாயநதரதினுள்ள - வாஸுதேவ, நாராயண, சிவ, ஸூர்ய உருவமான - தவாதசாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர காயதரீதேவதைகளை- விசுவேதேவரீரண்டிகோடி- வஸு-கணம் எட்டு கோடி ருத்ரகணம் பதினொருகோடி ஆதித்யகணம்பனிரொண்டு கோடி ஆக முப்பத்திமுக்கோடி- தேவருருவமாய் - விசுவேதேவபித்ருபிதாமஹ பரபிதாமஹானென்று வரிதையநதரீதேவதைகளைபூசிப்பது- ஜகத்தில் வழங்கிவருவதால்- இவைகள் எந்தர ஆராதணமே என்று நாடில் நீதிசேரொன்றவிடத்தில் - ஜகத்தில் வழங்குநீதி எனச்சோக்கலாயின. இவ்வாறு - மாதா பிதா - குரு - தெய்வம் - என்னும், விசுவேதேவபித்ரு பிதாமஹ பரபிதாமஹபூஜையாகியமுமமூர்த்திபூஜை வருஷத்துக்கு ஒருதடவை ச்ராததமாயாவது பூசிக்காதவன் - பரஷ்டனாய விடுவதுநிச்சயம், இந்த ச்ராதத்தெனகிறமஹாயநதரபூஜை இந்தபநதரபூஜை என்றறியாமலேவழங்கிவரப்படுகின்றது.

“களிற்றனுதயராசிகோள்” நாடில் “நீதிசோ” என்றற்கு - மறஜோ உலகவிதம் ஒருவன்செய்யும் சராதத்ததில்- முதல் பிராமஹணாவரிததல்- அக்ஷியிலாஹுதி செய்தல், விகரம்போய்தல், பிண்டம்போய்தல், தாப்பணம் செய்தல், இவைபஞ்ச மஹாயகஞ்மெனவழங்கிவருகின்றன. யோசிக்கையில் அந்தமஹாயநதராஹுஷ்டானமாகவேயிருக்கின்றது, எவ்வாறெனில் - பராமஹன்முக்கத்தினும்விசும்வைப்பதும் வாஸுதேவபரீதயாததமாம். வாஸுதேவாஸம்ஸாரியாதலால் அந்தச்ராததவாணததுகருரிய பராமணா - எல்லாரும் பந்நிடையவராகவே யிருக்கவேண்டும். அக்ஷியில்ஹோமம்செய்வது, ஸூர்யபரீதியாதலால்- ஸூர்யபூசரிப்புககாகவே அக்ஷியிலுபசரிக்கிறார்கள. ஸூர்யனிடத்திலிருக்கும் பவமாரனென்கிற அக்ஷி உலகத்திலுள்ள சுசிஎன்னும்- அக்ஷிக்கு சஹோதரனாகையால் - அந்தஸூர்யாக்கிக்குப் ரீதியாமிமித்தம் இந்தபூயியிலுள்ள சுசிஅக்ஷியிலஹோமம்செய்வதென்றும், ஆயிறது.

பிண்டம். வைத்துஅதிலாவாஸிப்பதுருதரபரீதியாம். எவ்வாறெனில் ருத்ரருக்கு ருதரபலிஎன்றுபிண்டத்தினே தருபதியாதலால் - அவர்க்குபிண்டம்போடுவது த்ருபதியாகும். ஜலத்தில் தர்ப்பணஞ்செய்கிறது. ஜலத்தில் சயநிக்கும் நாராயண பரீதியாதலின் - ஜலதாப்பணம் நாராயண ரதென்றாயிற்று. ச்ராதத்தவர்களைல்லாம் அபஸவயமாயும், செய்கையெல்லாம்

ஸவயமாயும்செய்வதை இந்தமஹாயநதரத்தில்உலகநடைஎனப்பதிக.— ‘நா
முல்’ ‘நீதிசோ’ என்றதால்— மறஞோவகைசொல்வன ஒருபாஹ்மணன்முத
ல்ல ப்ருமசாயத்தைப்பூண்டு— இரண்டாவதில்லறநதாவகி மூன்றாவது வான
பரஸ்தமதரித்து — நான்காவது சந்யாஸமாகிறது. இந்தஆசரமம் (ச)ம் அதி
யுள்ள — தவமெல்லாமிந்தமஹாயநதராதுஸாரமாகவே ஆகிறது. இதுஇந்தய
நதர ஆராதனமெனஅனே காகளுகருத்தெரியாமலேஅதுஷ்டித்து வருகிறாக
ள.— அது எவ்வாறெனில்— முதலில், காபாஷ்டமத்தில — பரஹ்மசாயம்பூண
கிறார்கள். அநதபரமஹசாயயரதஸமாபாதத்தனத்தில்— அஷ்டவ்ரதமென அ
துஷ்டித்துவருகிறார்கள் — அநத ஆசரணையானது — இந்தமஹாயநதரத்தில் —
அஷ்டாக்கூர மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீமநாராயண மூர்த்தி—முதலில்பறற்றவரா
ய — ஏதாகாசத்தினினதுரு சிதருபியாய — உகித்தனரெனசாஸதரங்கள் சொ
லவதால், அவரொருவரோ அன்றி — மறறெனய மிலாதவராதலின்— அவரது
பீஜாக்கூர எட்டாதலின் இந்தஎட்டி அக்கூரவிதிப்படி—சுபபாஷ்டமத்தினு ப
நயநம் செய்வதெனும், பாஹ்மசாயாந்தத்தில் மேலெழுதிய அஷ்டாக்கூ
ரரூபமாய — அஷ்டமஹாயரதரு செயயவேண்டுமெனறும்,வீதிகள் ஏற்பட
டன — ஸ்ரீமநாராயணா. பறற்றவ ரெனப்பதற்கு—

பாகவதம்.

பறறெறிந்தவாநாடுமபரமனு
குறறுநோகருருருண மிலலென
முறறுணாநதமுள்ளவனமொழிதலும்
வெறறிவெறகைவிதுரன விளம்புவான்.

இந்தப்பாடலால் — நாராயணபறற்றவனெனப்பதிக.

வ்வாஹமபுரிவது கரஹஸதாபமவிதி — அதினஸாரம் பரஜாவருத்தி
யேயாம். அபுதர உதபத்தியானது— ஒருபெண் — பூததுரீராமடியநாடொட்டி
(கஉ) தினத்தில் காப்பம் அடைவதுவே — அதற்குப்பின் காப்பந தரிப்பதில்
யாதலின் — இந்தமஹாயநதரத்தி லைமநதவாஸாதேவா — காபத்தோடு ஐ
ததெலாநதாவரும் உருவமாம் தவாதசாக்ஷாமூர்த்தியாதலின், அவரது ப்ரீத
யார்த்தமே — கரஹஸதம் பூண்பது — தவாதசாக்ஷாரூபப்படி பனினொன்றிதி
நததில் காப்பநதரித்தலால் — வாசுதேவாகருரிய தெனறாயிறும். அதற்கு

கூரிமம்.

அருப்புமுலையாபூபபெயநீரூட்டயருநாண் முதலாத
தெர்த்தநாள்களிராறிநூலிகடோறுமகிழ்சிறப்பக
கருப்பமினிநினுறுமளவுகலவாருநிறகருவழித்தோ
னுருப்பநகமிவாககாருமெனனமறைகளோதுமால்.

இந்தப்பாடலாலுமுன சொனனவைஅறிக. வார்பரஸதம் காய்தரிக்கு
ரிய ஸஞாயபரீத்யாததமாம். அது எவ்வாறெனில்— ஸஞாயனசஞ்சாரியாதலால்
இவ்வாசரமியுமவனத்தில் சஞ்சரிப்பெனவும், ரூபயன— அக்னி ஆதலால் ப
ஞ்சாகமிமத்தியில் — தவஞ்செய்வதெனும், காயத்ரி.(உச) எழுத்தாதலால்—

தத்வம் இருபத்தினூழும், அடக்குவதென்றும், இவ்வாற்றினால்- ஸூர்யபீதி என ஆயிற்று. ஸநயாஸம் பஞ்சாக்ஷரத்திற்குரிய சிவராத்மாமென அறிக. அது எவ்வாறெனில் - கங்காதார் ஸதாதபஸ்வியாதலால்- ஸநகாதியர்க்கு உப தேசிப்பவராய்- பஞ்சாக்ஷரத்திற்கு தெய்வமாய- தக்ஷணமூர்த்தியாகிய குருவிற்கு - கடகம் உச்சஸ்தாநமாதலாலும், அது சந்த்ரனுக்கு பூர்ணபலநத ரும் ஸ்வகூத்ரமாதலாலும், இம்மஹாயநதரத்திலுள்ள சிவருபமான தக்ஷிணமூர்த்திக்கு த்ருபதியாகும்பொருட்டு ஆசைஅறறவாகளாய- ஸகலமுநத நநது- மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி புலன்வழிசெல்லாவண்ணம் அடக் கிகுருவெனப்பெயாபெற்று - ப்ரம்ஹக்ஞானவான்களாய- சந்தரஉருவாகிய மனதை அடக்கி நிறகின்றாராக, அவ்வாறுபுரியும் ஸநயாஸமானது சிவ பீதியாம். இவ்வாறுநாட்டில் வழங்குஞ்செயகை, 'மாகுநிறனுதயராசி' என்றற்கு ஓர்சிற்பபுரை. மகத்தான பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரி, எனலால் மஹததென்றல - பஞ்சாக்ஷரமானது எந்தனமைய தெனில்ப்ரஹ்மோத்தரகாண்டம்.

ஐந்தெழுத்தினுண்மருவிநாமாருயிர்சென்று
சிந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ்செறிநதிநிறத்தா
லிந்தமந்திரநிலைபரப்பிரமமேயென்பா
வந்தனைத்தொழிலசசசிதாநந்தசின்மயத்தோரா
முக்கனையகனமாருண்முதல்வனமுதுபோற்
றக்கமநதிரமெவற்றினுநதலைமையைநதெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாய்ததொடங்கி
யொக்கவோதியேயளப்பிலாபரகதியுற்றார்.

எனலா லிவை பரஹ்மஸம்பநதமான மஹாயநதரமெனல்காணக.

இந்தமநதிரத்தால் பேறுபெற்றவர்- அப்பா, ஸந்தரா, மாணிக்கவாசகர், சம்பநதர் முதலிய அறுபத்துமூவரும்- பரஹ்மோத்தரகாண்டத்திலும் உபதேசகாண்டத்திலும் சொல்லவருமனேக அனபரும், அளவுகடநதவர். மேலுமிந்தமந்த்ரமே காயத்ரியாயதுஷ்டிக்கும் அநேகம்சைவாகுகும், உடஸமயமாகிய- வைரம், வாமம், காளாமுகம், மஹாவ்ரதம், பாசுபதம், சைவம், இநதஸமயங்களுக்கும் அநத ஸமயபீஜாக்ஷரமாய் நிறறலும், சத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்பருஷம், ஈசாநம், என்னித- மடாசார்யதவமாக்கலும், அந்தமடத்துக்குரிய சிஷ்யானைவஹித்தலும், இநதமகாமநதரமே.

அஷ்டாக்ஷரமானது, ஆதியில்பரம் ஜோதி உருவமாய் ஸ்ருஷ்டிக்கு ஆதிகாரணமாகியதம்- ப்ரஹ்மாதக்யூழ்வாணை- அவர்தகப்பனாநீரேரிட்டஆபததுக்கெல்லாம் ரக்ஷித்ததம், அஜாமினன் முதலிய அனேகம் அன்பர்களை சுத்தாளாக்கியதம், மற்றுமுள்ளதேவிகள், நாகர்கள், முதலிய அனேகம் அன்பரை தன்யாளாக்கியதம்- ஆழ்வார்களாகிய பரமபாகவதர்களை அடிமையாக்கி ஸ்ரீமந் நாராயணருவீரததம், ஸமயாசாரபத்ததியாய் ஆசார்யர்களாக்கி ஸமாச்சரயங்கள் முதலியவும்கெய்ய சிஷ்யாளுமாக்குகையும், இவ்வஷ்டாக்ஷரமே.

த்வாதசாஷ்டாம் - ஆதியில் ப்ரளயகாலத்தில்- நமபெருமாள்- ஆலீஸின் மேல்பாளிகொண்டிருந்து - ஸகல அண்டபுவரகோடிகளும், விதைகளும்நசிகாமல் - தனது - உநதிக்கமலத்தில் வைத்துகாப்பாற்ற உருவமாய் நின்றதும் - மார்க்கண்டேயா ஆறுமனுகாலம் தவம்செய்ய அவர்க்கு பரணையகாட்டியதும் தருவனுக்கு தேவருலகத்திற்கெல்லாமுயர்ந்த விஷ்ணுபதமருளியதும், அநேகமடாதிபதிகள் சிஷ்யானைவழித்ததும் தேவாகளுக்கமுதிர்த்துமாம்.

பரஹ்மகாயதரியின் விசேஷமயாதெனில் - ஆதியில் - தாமரைமலரில் ஜனிதகாலையில் ஒன்றுகாணாமல் தானுறையுநதாமரைமலரை மாத்திரங்கணமிதிக்கதது - நாளத்தினவழியேபோய- தேவவாஷ்டதில் ஆயிரம் ஆண்டுதேடியும்பாராயுங்காணாமல்வெளிவந்து பின்பு திக்கக்குங்காலத்தில்-சிதா காசத்தில்- தப-என அசரீரியாய ஒருவாக ஜநிக்க- அந்த- த- எனனுமெழுத்தை ஆதியாய ஜபித்து தவருசெய்ததன்பேரில்-பகவதஸநநர்சநமாய் உலகைஸ்ருஷ்டித்தும், இசுகாலையினும் பரஹ்மணாகளை எககுலத்தோரிலும் முதல்வராகுகையும், இருபிறப்புறச்செய்ததும், ஞாநபூரிதாளாகுகையும், விச்வாமிதரா முதலிய ரிஷிகளுக்கு நிக்ரஹாறுக்ரஹசக்தியையீந்ததும், இருபத்தினுக்கு அக்ஷரஉருவான இம்மஹாமநநமே.

“நாடிவகாதசாநால்வருச்சரே” என்றதற்கு சிறப்புணாசொலவன் இதை “நாடுவகாதசாநால்வரில்” ‘உச்சரே’ எனக்கொள்க. அதனால் பூமியில்வதரித்த பதினொரு அவதாரங்களில்- நால்வருக்குள் - இவா உயர்ந்தவனான ஆம்; நாடுவகாதசா” எனலால்- விசுமபில்- ஏகாதசா- வருவீக்கப்பட்டது, அதற்குபாகவதம்.

இருபத்தோடி ரண்டெனுமவதாரங்கண்முறையே மருவுமிப்படிமாயவனகலைகளாலின்னுங்கருதுசீரவதாரங்கள்கண்களிலேஎன்னலில் அரியவாரிதிமணலினுமநேகமென்றவைவார்.

இதனு லிருபத்திரண்டு அவதாரங்களை விசேஷமென்றுஅறிக. அவற்றுள் அயோநிஜம் (௧௧) யோநிஜம் (௧௧)

க- விராட்புருஷா.	க- நாரதர்.
உ- நீரிலசயநிகும நாராயணா.	உ- தத்தாதயோயர்.
௩- ஸநகாதியா.	௩- கபிலா.
௪- வராஹம்.	௪- வாமநா.
௫- ஹம்ஸம்.	௫- விருஷபயோகி.
௬- நரசிங்கம்.	௬- யாகபுருஷா.
௭- மோஹிநி.	௭- நரநாராயணா.
௮- தன்வநதரி.	௮- வயாஸா.
௯- கூாமம்.	௯- பரசுராமா.
௧௦- மதஸ்யம்.	௧௦- ப்ருதசக்ரவாத்தி.
௧௧- ஹயகரீவா.	௧௧- ஸ்ரீராமா.

இந்த யோநிஜமாசிய - கக - வருள் - ப்ருத - க, ரிஷபர் - ௨, வா
மநர், ௩- இராமர்-ச, இந்நாலவரும் உலகத்திலுள்ள - செல்வத்துளெல்லாம்,
அரசென்கிறசெல்வமே மேலானதாதலால், அச்செல்வநதுயக்க அவதரித்தா
ரேனும், ப்ருதசக்ரவாததி, தனதகப்பனநாளில் - இழந்த பாக்யமெல்லாம்
தான்ஸ்வயார்ஜிதமாய- ஸம்பாதித்தாரா வி்ருஷபயோகி (௬௦) லக்ஷமவருடம்
அரசாண்டும்- சத்துருவைவெல்லாதிருநது நெடுநாளேககுப்பின, ஒருமதமே
ற்படுத்தினர், வாமநருககுப்பதினானு உலகுங்கிடைத்தும் - அதனை அனபா
க்கருளி, தான்உபேந்தராரான், ஆதலாலநதமுனது அவதாரங்களிலும், ஓர்
ஒர்குறை உண்டாயிருந்தது, இவவிராமரோவென்றால் ஸகலசெல்வத்துடன்,
அவதரித்ததால், உயாநதவரோ என்றார். இவயநதரவிருந்ததாநதத்தை, யஜ்ஞா
வேதம், நாலாங்காண்டம் முதல் பரசநம் (௨௨) ஆவது பஞ்சாதியில் சொல
லி இருக்கின்றார்.

நான்காவது உரை - முற்றற்று.

ஐந்தாவது உரை

இதனால்- யந்தரஸதாபநதேசமும், பலனும், அறியலாம்.

“ நீடுறுமாலைகந்தகடசநீதிசேரோடைமாகுநிறனாதுயராசிகோ னாடி
லேகாதசாநாலவருச்சோ” எனபதை ‘கல்’ ‘கடகம்’ ‘நீ’ ‘தி’ ‘சேரோடை’
‘மா’ இவைகளில்- ‘களிறனாதுயராசிகோனாடி’ ஸ்ரீராமரது ‘உதயம்’ ஜ
ன்மலகநத்தையும், ‘ராசி’ பதினாறுவீட்டையும், ‘உதயராசி’ எனலால் - பஞ்
சாஷ்டா, அஷ்டாஷ்டா, தவாதசாஷ்டா, காயத்ரி, இதனையும், ‘கோள்’ நவகர
ஹங்கனையும், ‘நாடில்’ நாட்டுவையாகில்- ‘மா’ ‘மதி’ ‘மால்’ ‘ஐ’ ‘நாடு’ ‘இல்’
இவைகள் முதலா உடைய- ‘நீதிசோ’ அததருகரியவைகளைச் சோப்பையா
கில்- அதற்குரிய பலன்கள் உறுய் கிடைக்கும்.—— அஃலெவ்வாறெனில்-

“கல்” என்றால் - சிலை உருவமாயநின்ற தெய்வங்களிடத்தும், ‘கட
கம்’ என்றால் - கடத்தில் ஜலம்பூரித்த ஜபஞ்செய்யும் கும்பத்தினிடத்தும்,
‘நீ’ என்றால்-அன்பாமுதலியமுன்னிலையிலும், ‘தி’என்பது, ‘தி’எனக்குறுக்கல்
விகாரமாய்நின்றது. ‘தி’ என்றால்- அக்நியினிடத்தும், ‘சேரோடை’ என்றால்
பொன், வெள்ளி முதலிய பஞ்சலோஹத்தால் சேர்க்கப்பட்ட தகடுமுதலிய-
ரகையிலெனவும், ‘மா’ என்றால்- விபூதிமுதலிய னுளியாயிருக்கும் வஸ்துக்
களிடத்தும், ‘களிறனாதுயராசிகோனாடி’ எனவே- கல்லினுட்டுதலாவது,
ஸ்திரநாய் பூஜைசெய்யப்பட்ட விஷ்ணுவிக்ரஹம், சிவவிக்ரஹம், ஐயனார்,
புடாரியார், மடம், ஸத்ரம், அரண்மனை, யாகசாலை, நீதிஸ்தலம், சர பூஜை
செய்யப்பட்ட உதஸவவிக்ரஹங்கள் தண்ணாடி, படம்முதலியவற்றிலும், அடி
யிலாவது, நடுவிலாவது, தலையிலாவது, ‘களிறனாதுயராசிகோள்’ கோதண்
டபாணியினது- ஜன்மலக்நராசிக்ரஹநிலை- பஞ்சாஷ்டா அஷ்டாஷ்டா தவாத
சாஷ்டா காயத்ரி இவற்றை- ‘நாடில்’ ‘பொறிப்பில்’ ‘மா’ ‘நீடுறும்’ எனவே
லக்ஷமீகடாஷ்டங்கிடைக்குமென்றதால்- மஹிமை மிகவும் உண்டாமென்றார்.

கடகமென்னும் பூர்ணகும் பத்தினுட்தலாவது - வரதஜராதநிமி ததம்வைக்குங்கும்பம், சாரதிகலசம், மாரியம்மன்வேபபிலைக்குங்கலசம், திராதயாதராகமநகலசம், தைலம், ஓளஷததைல முதலிய ஜலம்போன்ற வ ஸதுபூரிதமாயிருக்கும் கலசங்களில் 'களிற்றனுதயராகிகோணுடிஸ்' இநத ராமஜாதகமஹாயநதரத்தைப்பொறிப்பில்- 'மதிநீடுதம்' புத்திகூர்மையாம் என்றா. எனவே புத்திமமுறுகுதலே காரணமான பித்தன், வினையன், அறிவி னன், அசிலன், சூதகன், நோயன், கோபி, தூர்த்தன், காமி, மோஹி, பிணக் கன், அக்ஞாநி, இவாகளமுதலியோராகு - அநநீராட்டின - அநரோயநிங்கி புத்திகூர்மையாமெனலாயிற்று.

'நீ' என்றால் - உன்னிடமெனறாயிற்று. உன்னிடமெனறவுன் னிருதய ததிலும், தன்னுடன் பிணங்குறுகணவனிடத்தில் - பாரியும், தனக்குவசப்ப டாத- பாரியினிடத்தில் சுணவனும், அதிசியினிடத்தில் பூஷிகும அன்பனும் அகவாயுவினிடத்தில் ஆவாங்கும யஜமானும், செலவரிடத்தில் அவாஸமு ஹம்பாாததறையும் வரிஞனும், பாகவநரிடத்தில் டிமைசெய்யும் அடியாரும், பூதாவேச பிசாச பரதிபநதககனவிமோசநஞ்செய்யதெயவ உபாஸகத்தில் முயலும், மந்தரசாஸநரகளும, கொடுவையான வாஹந்திடத்தேணாபவ னும், திருக்குறையுநிறும், ஆ, மேதி, யானை, ஆடு, முதலிய ம்ருகங்களினிடத் தேஆளபவனும், 'களிற்றனுதயராகிகோளநாடிஸ்' இநத மஹாயநதரத்தைப் பொறிப்பில்- 'மாலநீடுதம்' என்றார். எனலால் - அதுகளுக்குரியவரிடத்தில் வசப்படாமலிருக்குநதிருக்குநீங்கி- ஆசை மிகவும் உண்டா குமென்றா.

'தீ' என்றால் ஓளபாஸநாகி- லோஹகனை உருகச்செய்யும். அகநி இவைகளில் இநதமஹாயநதரத்தைநாட்டில்- 'ஐ' 'நீடுதம்' என்றா. ஐ-என் னும் அழகுமிகுமென்றா. அழகுக்கெடுக்குமதிறம் எனனெனில்- குஷ்டம், பித் தவீக்கம், விதைவீக்கம், மூத்ர கிாசகிரம், சூனாவயிது, அங்கணம், ரணம், மேஹம், சூலை, பிடிப்பு, காக்கைவலிப்பு, நடுமஸைதவம், முதலிய அங்க உரு வத்தைக் குறைவுபடுத்தும் இத்தாதி வயாதிநீங்கி அழகுறுமென்றா. 'சே லோடை' என்றா-சோககப்பட்ட என்றதால்- பொன், வெள்ளி, செம்பு, நய ம, இரும்பு, முதலியவற்றால்சோததுசெய்த- 'ஓடை' பட்டமென்றாயிற்று. பட்டம் தகடு உருவாதலால் - இவகே தகடு எனக்கொள்ளப்பட்ட எனவே- பஞ்சலோஹம் சேர்ந்த தகட்டில் 'களிற்றனுதயராகிகோணுடிஸ்' மூன்சொ ல்லியவண்ணம் ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயநதரத்தைப்பொறிப்பில்- 'நாடுநீடுதம்' என்றார்- 'நாடு' எனலால் - க்ராமமெனலாயிற்று. அதனுறுமுதொழிற்குரிய தென்னும் நீர், நிலம், ஆள், அடிமை, வ்யாபாரம், ராஜ்யத்வம், உத்யாந்வநம், முதலிய உலகச்செல்வமெல்லாம்மிகவுமுண்டாகுமென்றார். 'மா' வில்நாட்டில் என்றால்- விபூதி, குங்குமம், கதம்பப்பொடி, ஓளஷத சூணங்கன், மணல், அரிசி, முதலிய எழுந்தெழுத உரியநாயிருக்கும் மாவைப்போலிருக்கும் வஸ் துவில் 'களிற்றனுதயராகிகோணுடிஸ்' ஜாநகீகாரதனுடைய, ஜாதகமஹாயந் தரத்தைப் பொறிப்பில் 'இஸ்' நீடுதம், எனலால்- குடும்பத்திற்குரிய - ஸ்திரீ கள், பிள்ளைகள், பெண்கள், தநம், நானயம், ஆள், அடிமை, பததுக்கள், ய

சஸு, வித்தை, நோயின்றிவாழ்ககை; முதலிய இலஹ வருத்திக்குரியசமப
த்தெலலாம்- மிகவும் செழிக்குமென்றா.

வினா.— கர்கடகமென்னும் ஸம்ஸகருதபதத்தை- வல்லின் - ந கரமாக்கி-
கல- கடகம- எனப்பிரித்ததெவவாரும்.

விடை.— கர்கடக மென்னும்பதம் - ஸம்ஸகருத்திற்கே உரியதென விதி
எங்குளது? வடமொழி காகடகமெனில் தமிழில்- இணைநதியலகா
லை- யரலக்கிரமும், ரவவழியுவவுமாம், எனறவிதிகளினபடி - கரி
க்டகமென்றவது, கருக்கடகமென்றவது, ஆகவேண்டும். அவ்வா
ருகாமையின அடைபடுத்தபெயராய்- நண்டுக்கு வளைகலலுந்தொ
ழிலினால்- கறகடகமென்றா. இதற்கு முதலாவதுகையில் 'நாமி'எ
ன்னும்பெயா மிதுநத்திற்கு வாததற்கு - சினேநதிரமடிகைப்பாடல்
சொன்னேனே- அதனதனிச்சொல்லில்- 'தோடலவன்'என- தோ
ணமிகின்ற அலவனென்று சொல்லியிருக்கின்றா. அதனால் - வளை
தோணமும் அலவனென்றயதுபோ லிவரும் - கறகடகமென்றா.

இவ்வறுவகை ப்ரயோகங்களில் ஒருவர் தமக்கிருக்குங குறைவுநீங்கு
வதற்குஎவவாறாய எவ்விடத்திலிந்த யநதரத்தைநாட்டி பூசிக்கவேண்டுமோ
அந்த அந்தவிடத்திலவவாறு பூசிப்பாராகிலதற்குரியபயனைப்பெறுவரென்ப
தாம்.

வினா.— பூஜித்து ஜபிப்பினென்றீரோ-அது இப்பாடலிலெங்கேசொன்னா.

விடை.— “களிற்றனுதயராசிகோளநாடி லேகாதசாநால்வருச்சரோ” என்
றார். இதனாலெந்தவிடத்திலாவது- ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயநதரத்தை
நாட்டுவானாகில்- ‘ஏகாதசாநால்வருச்சரோ’ என்றார். இங்கே ஏகாத
சம் என்பதை- ஏகம் தசமெனவும், நாலவொன்பதை- நாலுபடித்
தரமெனவுங்கொளவையாகில்- க - ௧0 - ௧00 - ௧000- என்றா
கும்- ‘உச்சரோ’ என்றதற்கு- உச்சரிப்பவரென்ப பொருள்கொள்க.
எனவே இதற்கொல்லிய நான்கு மஹாமந்த்ரங்களும்- ஆயிரம்உரு
உச்சரிக்கவேண்டுமென்றாகிறது.— இதற்கு -மந்தரசாஸ்தா

ஸொகூ.

ஸவாதவ்யுத௦ கீதபுகொணவகூஃ௦

சாயானுவினாவ்யுததாரஸாயுஷி।

சுராயுபஞ்ஞபதிவது ஹஸு௦

சுகஷ்டணனுஸ௦உராயுராணாஷ

சினிரஸசாயாபெயுஸூ௦உகாரதாராஃ

முஹயுதஸாயுஸீஜ௦வ்யுதவொநுபெயு।

ஹரிபுணவஸபெத௦ சிஞ்ஞோவெது ஹஸு ௦

முஹஸுகிஷு௦உவதுதமுஷுபோவெஸலிஷு.

இந்த சுலோகங்களின் கருத்து— இந்த மஹாமந்த்ரங்களை ஆயிரம்
 சரம் உச்சரித்தால் பூதாவேசமுதலிய கூடந்த்ரங்களும் போய்விடுமென்பது.
 ஒன்று- பததுக்குமேல 'நாலவா' என்றதுநாலு படித்தரமாக- ௧௦௦-௧௦௦௦-
 ௧௦௦௦௦- ௧௦௦௦௦௦- மென்றும், அர்த்தங்கொள்ளும்.— 'உதயராசிகோள்
 நாடில், 'நீதிசோ' 'மாலேநீடுதம்' எனலால்- 'உதயராசி' பஞ்சாஷ்டர, அஷ்ட
 டாஷ்டர, தவாதசாஷ்டர, காயதரிகளும், 'கோள்' நவகரஹங்களையும், 'நாடில்'
 மஹாயந்தரத்தில் ஸதாபித்தால்- 'நீதிசோ' அதனை ஸவருபம் தொழில் கு
 ணங்களுக்குரியபலனகளைகூட்டும்- 'மாலேநீடுதம்' எனலால்- எந்தராசி, க்ர
 ஹம், மந்த்ரங்களுக்கு - எந்தபலன் உரியதோ- அது ஒழுங்காய பங்கமின்றி
 க்கிடைக்கமுண்டபதாம். எவ்வாறெனில்— வருஷபம்சிவவாஹநமாதலாலொ
 ருவன் உழுதொழிறகுரிய மாடுகளவருத்தி அடையும்பொருட்டு-மாட்டுவியா
 பாரம் வருத்தி அடையும்பொருட்டும், மாட்டுநோயநீங்கவும், அபேகைபு
 ள்வன இந்தராமஜாதகம் எழுதி அதிலிருக்கும் வருஷபராசியில் அர்ச்சித்
 து பூசித்து-- அதற்குரிய பஞ்சாஷ்டரத்தை - ௧௦௦௦ - ௨௬ உச்சரிப்பானில்
 அவன்கோரிகைமுற்றமென்றும், ஒருவன் குடும்பியாய ஸதீயுடனிலைபு
 ற்வாமுனைவயிச்சிப்பவனும், கானவித்தையை இச்சிப்பவனும், விவாஹம் செ
 ய்துக்கொள்ளப்பட்டவனும், இம்மஹாயந்தரத்திலிருக்கும் மிதுரத்தை மன
 தில் பாவித்து- அதிலிணைப்பியாத அர்த்தநாரீச்வரரூபமாயிருக்கும் தேவதை
 யை தயாரித்து- அதற்குரிய பஞ்சாஷ்டரத்தை-௧௦௦௦- ௨௬ உச்சரிப்பானில்
 அவனதுஎண்ணப்படி கைகூடுமென்றும், நல்லஆபரணங்கள்பூண்டுகொள்ள
 இச்சையுள்ளவன்- இம்மஹாயந்தரத்திலிருக்கும் கடகராசியை அர்ச்சித்துபூ
 சித்து-அதற்குரிய பஞ்சாஷ்டரத்தை-௧௦௦௦- ௨௬ஜபித்து நடேசனை தயாரிப
 பானுதில் அவன் நினைத்தபடிக்காகுமென்றும், கொலை, களவு, வஞ்சனை, பழ
 வினைதொடாபுநோய், தனை அணுகாமலிருக்கும்பொருட்டும், தஷ்டரது
 கொடிய எண்ணந்தனை அணுகாமலிருக்கும்பொருட்டும், எண்ணமுள்ளவர்
 அச்சி ௨௬வராய ருத்ராம்சம்பெற்று- மிதுரத்திலிருக்கும் கேதுவை த்யாநி
 த்து அர்ச்சித்து பூசித்து- அவாகுரிய பஞ்சாஷ்டரத்தை- ௧௦௦௦- ௨௬ உச்ச
 ரிப்பாராகில்அவாகோரிகை நிறைவேறுமென்றும், தமக்கு குரு உபதேசம்
 பல்க்கும்பொருட்டும், தாம் உபாசித்ததெய்வம் ப்ரதயக்ஷமாகும்பொருட்
 டும், மனக்கவலைகளும்பொருட்டும், ராஜ்யோகம் கித்திகும் பொருட்
 டும், இந்தமஹாயந்தரத்தை தயாரம்செய்து அதில் கடகமாகிய கீர்த்திஸ்தா
 ரத்திநிறமும்- தக்ஷிணமூர்த்தி அம்சமாய் உச்சராகிய ராஜாவை- அர்ச்சித்து
 பூஜித்து த்யாநித்து அதற்குரிய மூலமந்த்ரமாகிய பஞ்சாஷ்டரத்தை-
 ௧௦௦௦- ௨௬ உச்சரிப்பாராகில் அவானினைத்தவாறுமுற்றமென்றும், முத்து,
 மாணிக்ய வயாபாரஞ்செய்யும்பொருட்டும், பசு, எருது, முதலியகால்நடை
 வருத்திசெய்வதற்கும் அநதவிலங்கினைய்களைநீர்த்ததொருட்டும்- மாத்ருவ
 ம்சம் வருத்தியாரும்பொருட்டும்- தோப்புவைக்கவும், கிணறுதோண்டவும்,
 குளம்வெட்டவும், பயிர்வளம் நீர்வளம் மிகவும் - கப்பலமுதலியனசெய்ய
 வும், விதை விதைக்கவும், இந்த மஹாயந்தரத்தை மனதில் தயாரித்து கங்

காதராத ஜடாமண்டலத்திலவிளங்குங் கடகசுந்தரனை அர்ச்சித்து பூஜித்து அவாக்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- ௧௦௦௦ - உருஉச்சரிப்பாராகில் அவா எத்தநித தொழில் முற்றமென்றும், இவ்வாறு பஞ்சாக்ஷரம் நினதநடுஅறையை பக் கத்தில் சூழ்நத- வருஷம், மிதநம், கடகம், கேது, குரு, சந்தரன், இவாக னுக்கெல்லாம் பீஜாக்ஷரமாய் நினதநா ஸ்வாகள்குணந தொழிலாலுண்டா கும் நன்மையெலாம் அனபாகளை அடையுமென்றும்- 'மாலைநடுதும்' என்ற தாலவருவிக்கப்பட்டது.

வரிம்ஹராசிவினவிசேஷம்.— சிங்கமானது- பரஹ்லாதனதுபாவனை ப்படி னுன்னிடத்தேதோனறி ஸாயங்காலஸமயத்தில் ஹிரண்யனைக்கொன து-இராதிரிநாழிகை- ௫- இு மேல பரஹ்லாதனை அருளினிற முஹூர்த்தம். ஐந்தநாழிகை எளிபதெவவாறேல்- தக்ஷிணாயநம் தேவாககிரவென்றும், உத் தராயணம்பகலென்றுஞ்சொலவது- அதில தக்ஷிணாயநஆதிக்கடசமாதமாதலின் அது குருவுக்கு உச்சவீடாயும், சந்தரனுக்கு ஆட்சியாதலாலும், குருவும் சந த்ரனும் சிவாமசுருபத்திற்கு அகிலமான உச்ச ஆட்சிஸ்தநாமாதலின்- அது தேவா ஸந்தியாகாலமும், இரவில்- ௫- நாழிகைவகாயிலாதலின் தேவா சந திபோல- மஹாப்யமாநததையுங்கருதி- தினம் ஸந்தியாகாலத்தில் சிவபூஜை யே விசேஷமென்றாயிற்று. அவவாறாகிய இரவில் ஐந்து நாழிகைக்குமேல்- பத்தநாழிகைக்குள சிங்கத்தினசாலமாதலின் அக்காலையிலேயே- நாராயண னை வணங்கவேண்டுமென்றாயிற்று. இத்தனமையவாய் சிங்கத்தை அக்காலே யிலிரத மஹாயந்தரத்தில் பரஹ்லாதனைப்போலவழுத்தி அர்ச்சித்து பூஜித் து அதற்குரியஅஷ்டாக்ஷரத்தை- ௧௦௦௦- உரு உச்சரிப்பாராகில் சிங்கத்தை க்கண்ட அலப் ம்ருகங்களைப்போல சதருக்கள் அணுகாக்கள். குஷ்டகரஹவ களும், ஒருவன்சாபமும், இடி தண்ணீர் கரறு இவற்றால் யாதொரு ஆபத் துகளும் நேரிடாது.

கனயாராசி- இதரகாசுருபமாகிய ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தி தனனையே கதியென்றடைந்த அன்பனா ரக்ஷிக்குமபொருட்டு மோஹிதிரூபத்தோடு பக் திஹிநாளாகிய அசுரனைவஞ்சித்து - தனதனபருக்கு அமுதிர்த கனயாராசி யை - தோணியினபேரிலிருப்பவளாய் நினைத்து பராரத்தித்து- இம்மஹாயந் த்ரத்தி லர்ச்சித்து பூஜித்து அதற்குரிய அஷ்டாக்ஷரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரி ப்பாராகில்- நோய், வறுமை, தளாச்சி, அங்கஹிநம், முதலியவின்றி- அரோ க தருடஸூலக்ஷணமுண்டாய் தீர்காயஸும்பெற்றவாழ்வாக்கள், இரவில்- ௧௦- நாழிகைக்குமேல் - ௧௫ - நாழிகைக்குள் நிசிவயாபகமான காலமாய் க்ஷீராபதி யிலிருக்கும் தனது ஜோதிர்வ்மாநமே தோணியாயமைந்தருபமா தலின்- துலாராசி ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்திவடிவாய் அவரவர் இருவினைகளை ச்சீர்நுக்கி நிற்கும்ஸமகுணம்பற்றியே- துலாததிற்கு ஜலராசியெனப்பெய ருற்றது. அந்நீரில்சயநிப்பவர் ஸ்ரீதர லென்பதுதோன்ற - சனிபகவானுக்கு உச்சரராசி துவாமென்றும், அவா கரியவென்ற முருந்தருருவாதலின் - ரா த்ரி- ௧௫- நாழிகைக்குமேல்- ௨௦- நாழிகைக்குள்ளாக ஸகலஜங்களுக்கும் சயநகாலம் அதனாற்றான் அக்காலம் நிசியென்றும் ஸாவததுக்குந தள்ளுபடி

யென்றும், அந்நிதனாயினகண்ணே பகல்தயசுகும் ஆஹாரத்தை ரகதமாக்கி உடம்பெலாம்பரவீவளரரகஷிக்குங்காலம் இதற்காதல்-அவவீசனுக்கு ரகஷணைதொழிலென்றும் ஆயிறம். ஆதலால்- அலாததை அசசித்து பூஜித்து- அதற்குரிய அஷ்டாக்ஷரத்தை- ௧000- உரு உச்சரிப்பராகில் அந்நபகதருக்கு அஷ்காலமீகி - சதகாலம் மிகும் வியாபாரவாததகம் உயரும். வினைவலையினின்றும் விலகிவிடுவா. சிச்சுருசாரமான தாததேவதைகள் சககாருணகன அணுகாது, ஜலரோகமாவது, ஜலாண்டமாவது, நேரிடாது. பூதபவியதவாததமாந்காலமும அறிவா. அலாததல் சனிநிறபதால் அவாவியு- வெனாமாகாயத்திற்கு அந்நபராதலால் விபுணுவெனும்பெயாக குரிமையாய- முமமாததிருவாய- ஸூயபுதராதலாலும்- யமனஸஹோதராதலாலும்- ஆயினே அளக்கும். ஸூயபுதரதவத்தினும்- அவருக்கு ஆயுஷ்காரகனென பபெயரமெந்து- ஸவாதி நாலாங்கரலில் நின்றதால் - ஸவாதி காற்றருபமாதலால் - பதமநாபருருவாயி சனிபகவான காற்று நகததரத்தி லேறியதால் ஸீராமருக்கு வாயுமுமாறாவாஹமாரா. இத்தனமையராய- சனிபகவானே மஹாயந்தரத்தில் தயாநித்து அசசித்து பூஜித்து- அவாக்குரிய அஷ்டாக்ஷரத்தை ஆயிர முரு உச்சரிப்பாராகில் சீராததி ஹேயினி நிஷ்களககமான ஊளத்தோடும் தீரசாயுருதறு- யமபாதையறறு- மிதயாநந்ததையடைவாராகள. மனோசருசலமறறுதவாராகள. “நீதிமோமாவேறினும்” எனலால் அஷ்டாக்ஷரத்தைச் சூழ்ந்த நான்கு ஆவரணங்களாலும் அந்நருயிய குணங்கள் வருவிகப்பட்டன. வரிச்சுகம் விஷ்ணு ஆவரணம் - நாகமெனக்கொள்ளப்பட்டது.

வினா.— வருச்சுகம் நேளாய பரவித்தமாயிருக்க- அதைப் பரம்பெனச் சொல்வது எவ்வாறாகும்.

விடை.— வருச்சுகம் வீராட்புருஷனுக்கு ஆண் குழிலதாநமாய அது ராஹுவெனனும் பாம்பிற்கு அந்நபலமான உச்சஸ்தாநமாதலால்- பாம்பினவாக்கமெனதுகொள்ளப்பட்டது. வருச்சுகம் ராஹுவிற்கு உச்சஸ்தாநமெனபதற்கு-

சினேந்திரமாவே.

நாகத்தூரிடபுக கோனனமகரநாரியாழ

வேகந்தருமவினமீனாடிகுடம்- ஆகுங்கால்

உச்சநதேரூறறபகைநண்டரிமேடம்

எச்சந்தருநீசமேது.

இதனை வருச்சுகம் பாம்புருவமெனற்றிக.— வருச்சுகம்சமான நாகத்தில் சகராயுதன சயந்தித்ததாலும் - அந்நாகம் வீராடருபமாகிப் உலகத்தைததாவடுவதனாலும், கடலகடைந்தமுதீரத்தாலும், இரவி ஸ்ருபதரநாழிகைக்குமேல்- இருபத்தைநதுநாழிகைக்குள அதனகாலமாகையாலது உஷ்க்காலமாய, அககாலையில் பரணைகளுக்குளள மனோகனங்கதவா, கல்லாம் தான கவாநதுகொண்டு சித்தத்தில் தெளிவீரதுகின்றதாலிந்த வருச்சுகத்தை மஹாயந்தரத்தில் தயாநித்து அசசித்து பூஜித்து அதற்குரிய தவாதசாக்ஷ

ரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பராகில்- விஷ உபாதி அறவராய பாம்பு, தேள், இவைமுதலியவற்றின் விஷம்போகக்கடிகும வல்லமையுடைய மந்தரவந்தி பெற்று களங்கமற்ற சித்தத்தோடுவாழ்வா. — தனுஸ் - இடுப்பின்கீழ்குதி னாயுருவமாயும், இடுப்பிறகுமேலொருபுருஷன் கையிலவிற்பிடித்து கலகயா வதாரமுஹூர்த்தமாயநின்று - ராதரி- ௨௫- நாழிகைக்குமேலுதயம்வரையி னிறறலால் அககாலையில் உலகத்தில் தனுமாஸத்தில் தெருமெழுதிப் பூக்கள வைத்து அலங்கரித்தலும், தேவாக்கெல்லாம் பூசைசெய்தலும், ஸர்வமவிஷ் ணுமயமஜகத என்றவாக்யப்படி அக்காலம் சுததஸாதமீககாலமாதலாததக தீசராகிய சாரங்கபாணியைவந்திப்பது வழக்கமாயவருகிறது. அப்படிப்பட்ட தனுஸை குதிராவாஹரமூர்பவரும், விலவித்தை அப்பயஸிப்பவரும், அந யராயுத்ததால் தனக்குப்பீடையிலலாமையையிச்சிப்பவரும், மஹாயநாத தில் ததூர்ராகிய த்யாநித்துஅர்ச்சித்துபூஜித்து அதற்குரிய தவாதசாக்ஷரம் ஆயிரமுரு உச்சரித்து உபாவிப்பனாகில்- களங்கமற்றமனதுடன் அவாகோரி க்கைமுறதும். — மகரராசியினவிசேஷம். மகரம் மதஸயாவதார ழம்சம். அது நைமித்திக பரளயத்தில் பகதானையும், ஸகலவித்துக்களையும், ஒரு கபப லிலதாங்கிநின்று- வேதம்திருடிய அஸுரனைக்கொன்று- ஜகதரக்ஷணம்செய தமுஹூர்த்தமாயும், உத்தராயநத்தில் தேவாக்குதயமாய- ௫ - நாழிகைக்கு ளளகாலமாதலாலும், அவவேளையிறசெய்யும் நிதயகாமாதுஷ்டார ஓளபா ஸம் முதலிய ஆநதிகங்களும், பீனுருவாகிய நாராயண பரீதியாய உதயத்தி லே ஸகலமதஸதரு மெந்தஜாதியாருஞ்செய்யும் அக்காலத்தியகாமமெல்லாம் வாஸுதேவ பரீதியேயாம். இதனமையவாய மகரத்தை- ஒருவன் ஜலத்தி லுண்டாகும் அல்பவிஷ உபதரவமில்லாமலும், ஜலகண்டம்வராமலும், கிண டு, ஏரி, குளம், முதலியவற்றிலுபததுவராமலும், கபபல தோணி முதலிய தில்லாபங்கிடைக்கும்பொருட்டும்-அவைகளுக்கு தியிங்கிலமுதலியவைகளா லிடையூறினறி காப்பாற்றுகியித்தமாயும், தனதுபயிர்களுக்குநீாவளம்குறை வில்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், கோரிக்கையுள்ளவா இரதமுஹாயநந்தர்தில் மகரராசியை தயாநித்து அர்ச்சித்து பூசித்து அதற்குமூலமந்தர்மாகிய தவா தசாக்ஷரத்தை- ஆயிரமுரு ஜபிப்பராகில் அவா பராததனைநிறைவேறும். — திருடர் உபதரவமில்லாமலும், க்ஷுத்ர குரய காற்றுச்சங்கை அணுகாமலிரு க்கவும், துஷ்டாகளைவெலுதலபொருட்டும்அபஸவயவியாலாபார்த்தம்பெ றவும், மஹாய்யாதிரீங்கவும், எண்ணமுள்ளவர் மஹாயநந்தர்த்தை மனதில் த யாநித்து- ததூர் ராஹுஸை அர்ச்சித்து பூசித்து- அவாகருரியமூலமந்தர்மா கிய- த்வாதசாக்ஷரத்தை- ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாராகி லவர் பராததனைமுற தும். இரத குஜன் பூமிபுத்ராதலாலும், அக்நிருபாதலாலும், ரணகுராத லாலும், ஸ்ரீவாஸுதேவனது சக்ரஉருவாதலாலும், இரத அனகாரகனை யுத்த த்தில் ஐயத்தின்பொருட்டும், வயிற்றுரோய், ரக்தம், மூலம், ரணம், குத்தல, முதலிய ஈத்தவியாதிரீங்கும்பொருட்டும், பூமிபலன் பலிக்கும்பொருட்டும், ஒருத்தி- தனக்கிருக்கும் ரக்த ச்ராவகம் இல்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், ம்ரு தப்ரஜையாகாமல தீர்க்காயுளுடன் புத்ரோதபத்தியாகும்பொருட்டும், பூமி

யுண்டாகும்பொருட்டும், வயாஜ்யம், த்வேஷ்யமில்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், ஸதிரீஸௌக்யத்தின்பொருட்டும், ப்ராத்தக்ஷையுள்ளவன் இரத மகரச் செவ்வாயை- த்யாபித்து அாச்சித்து பூஜித்து அவற்குரிய த்வாதசாக்ஷரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பானுதல மரோபீஷ்டம் நிறைவேற்றமென்றும், இரத அங்காரகன் பூஸந்திதலாலும், இவன அதயுச்சராயிருநதரக்ஷத்ரம் வஸூரக்ஷத்ரமாதலாலும், இரட்டைராசியாதலாலும், களதரஸதாரமாதலாலும், உபகரணமெல்லாம் பூமிஅம்சமே பலத்து நின்றதனால்- பூபதரியே ஸ்ரீராமருக்குக் களத்ரமானான். இவ்வாறு 'மாலைரீடுறு' என்றதால் - த்வாதசாக்ஷரத்திற்கு அருகில் குழந்தபாரிஷதாருக்குள்ள குணங்கனையும், தொழிலகனையும், ஒழுங்காக வருவித்துக்கொள்ளப்பட்டன.

இனி பரஹ்மசாயத்ரிகுரிய 'கோளும்' 'இலலும்', 'நாமி' 'நீதிசேர்' 'மாலைரீடுறு' என்றதால்- இரதமரதரம் பரஹ்மமயமாதலாலும், ஸாவலோக ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பரஹ்மாவையே அதிஷ்டாந்தெய்வமாக்கொண்டு ஸாவாதுக்ரஹசக்தியோடு நிற்பதாம்.— இதன் இனமாகியகுமபம்- தேவர்களுக்கு உதயமாய- ௫- நாழிகைக்குமேல்- ௧௦- நாழிகைக்குள்ளாதலாலும் ஒருபுருடன்மைகையில் பூணகலசமவைத்திருக்கும் மலரோனுருவாகியதை இம் மஹாயந்தரத்தில் த்யாபித்து- இதற்குரிய மூலமரதரமாகிய காயதரியை ஆயிரமுருஜபித்து - அாச்சித்து பூஜிப்பாசில ஜலபூரிதமான சாரதி கலசத்தில் ஆவாஹிக்குந்தெய்வமெல்லாம் பூனாருகரஹஞ்செய்யும்- தாஹம், பசி, சோகம், சலேஷமம், இவைகளினால் துயருறான், ஜலகண்டம், அடையாது- எனவும், மீனம், தேவர்களுக்கு உபித்து- ௧௦- நாழிகைக்குமேல்- ௨௫- நாழிகைக்குள்ளாதலின், அக்காலம் மாத்திரநீககாலமென்றும், இரத ராசி வானுரதலையுமாய- ஒன்றினவாலை ஒன்றாகவலிக்கொண்டிருப்பதால் - எந்தகர்மங்களிலும் தெய்வ ஆவாஹஞ்செய்யுங்காலமென்றும், ஸுரத்தி வருத்தி உருவாதலின்- கலயாணம்முதலிய வ்ருத்திகரமான சுபகராயங்களெல்லாம்- அக்காலத்தில் சேயதால் உததமபலந தருமென்றும், ஜகதில் ஜநவச்சேஷத்தால்- வேதா அம்சமாகிய மீனத்தை - மஹாயந்தரத்தில் த்யாபித்து அாச்சித்து பூஜித்து- அதற்குரிய மூலமரதரமாகிய காயதரியை ஆயிரம் உரு ஜபிப்பானுதல புத்ரபாசயமுண்டாகும். யத்தநித்தகராயங்கள் நிறைவேற்றம்.— மேலும்- பகல்- ௧௫- நாழிகைக்குமேல்- ௨௦- நாழிகைக்குள்ளாதலின்- ஸூர்யனுக்கு அதிகபலமான உச்சஸ்தாரமாதலாலும், அநத ஸூர்யன ஸாக்ஷாத விக்ரினுடைய அம்சமாதலாலும் - தரிமூர்த்திருபமாதலாலும் லோகத்தில் பரதயக்ஷதெய்வமாதலாலும், பீஜாக்ஷரமாகிய காயதரிக்கு அதிகபலகரமுமானதாலும், அதைஉரிமையாய்பாவிக்குக்குலம்- பரஹ்மணகுலமானதால்வரதணாக்குமாத்தரம் மாத்திரநீகம் அகத்தியம் செயவதென ஏற்பட்டதாலும், அவாபுரியும் ஹவயகவயமெல்லாம் அக்காலையிறசெயவதெனவும், ஸகல, தேவதாதாரமாம். ஆகிராசியாதலால்- இதை ஒருவர் மஹாயந்தரத்தில் ஆவாஹம்பண்ணி அாசித்து பூஜித்து அதற்குரிய மூலமரதரமாகிய காயதரியை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாசில- நெய் பால் பாக்யம் வருத்தியடையும். ஆகி பசு

முதலிய ஸம்பத்துவர்த்திக்கும். அதன்னோய்நீங்கும்.— மீரத்திலிருக்கும் சுக்ரன் மலரவன்பேராகி ம்ருதஸஞ்சீமீரத்தம் விததியுள்ளவராதலால் வனா இந்த மஹாயந்தரத்தில் பாகயஸ்தாரத்தில் தயாநித்து அவற்குரிய காயத்திரிய ஆயிரமுரு உச்சரித்து அச்சித்து பூஜிப்பராகில் - களதரலென க்யமுண்டாம்.— மேஷத்திலிருக்கும் புதன்- வயாபார விதயாகாரகனது லாலிவாகுரிய காயத்திரிய ஆயிரமுருஜபித்து ஆரதிப்பவருக்கு- வயாபாரமும், விதயாபலிதமுமுண்டாகும்.— மேஷஸூர்யன ஸகலதேவாதமகஸ வருபமாய ஆயுளதெயவமாதலால்வறகுரிய காயத்திரிய ஆயிரமுரு உச்சரித்து மஹாயந்தரத்திலாச்சித்து பூஜிப்பராகில்- தோகசாயுளை அடைந்து அரோகதருடகாத்ரமாய ஸகலசெவவமுமபெற்றவாமூவாகள். இத்தனமையாய- பரஹ்மகாயத்திரிகுரிய 'கோளும்' 'இல்லும்,' 'நாடி' 'நீதிசோ' 'மாலேநிடுறும்' என்றதாலவருவிககப்பட்டது.

'இலநீதிசோ' என்றதற்கு மறநேருரை.— வீட்டை- கசு- பங்குபண்ணென்றபடிசெய்தால்- நடுமுற்றம்-ச-பங்குமவெளி, மறதசுறது நானகுபுறமும்- கஉ- ராசியாம். அம்முற்றம் தெயவஸ்தானமாதலாலதில் கல்யாணம் பொங்கல், சாந்திகளெல்லாஞ்செய்தவருகிராகள். யாவரும்வீட்டுத்தெய்வமென்பது அநதமுற்றமேயாம். ஒருசாரதியில் பாஹ்மஸ்தாரத்தில் பூர்ணகலசமும், ருத்ரஸ்தாரத்தில் ஆசாயரும், அகநியும், பச்சிம்பாகத்தில் தம்பதிகளும், உத்தரபாகத்தில் ஸாதநங்களும் புரிவது இந்த அக்ஷரவிதிதான் - ஒரு ஜாதகத்தை எழுத முதல் ஆயுளபாதததான பின்பு மறதபலன்களையெல்லாம்பாததெழுதவேண்டும். தீர்க்காயுளீபவன் சிவபிரானுதலாலும், மீமனை உதைத்தபாதனாலும், அக்கடவுளை ஆயுளநீட்சியின்பொருட்டு த்யானிக் கவேண்டிமென்பதுதோன்ற - ஐந்தெழுததை-முதல்தொன்னூ.

இனி அவற்றை ஓர்யாகமாகக்காட்டிமாறு.— 'கல்' என்றதால்- கீழே பீட பூஜபண்ணி 'கடகம்' எனலாலதன்பேரில் கடம்வைத்து 'நீ' என்றபடி ஆசாயாபேரிலாவாழித்து 'தி' என்றபடி-அக்நிமுகத்திலாஹுதிசெய்து 'சேரோடை' எனலால்- கடத்தின்பேரில் தகடுவைத்து- 'மா' எனலால்- விபூதியந்தரம் பச்சத்திலெழுதி ஓசாரதியிலும் இந்த அறுவகை பரயோகங்களுயும்செய்யவேண்டுமென்றாகிறது. முனசொல்லியவிஷயத்திற்கெல்லாம் இவ்வறுவகை பரயோகங்களும் வேண்டுமெனதுதான். இந்தசாரதி பதினெருநூற் செய்யவேண்டும். பரஹ்மணர்கள பதினைந்துபோ ஜும் செய்யவேண்டும். 'உதயம்' எனலால் - ஜன்மதிரததிற்கும் - ச, எ, க0, இந்த திநங்களுக்கும்- உதயம்' எனலால்- பஞ்சாக்கூர, அஷ்டாக்கூர, சவாதசாக்கூர, காயத்திரியால், செய்யவேண்டிய ஷட்ப்ரயோகங்களும், பின்பு- 'ராசி' எனலால் - ஜன்மலக்ஷந்தவிர- ராசிகள் (கக) க்கும் 'ஏகாதசா' என்றபடி-ஏகாதசருத்ரங்களும் ௨- ௫- ௮- இந்ததிநங்களில் பாராயணமாததிரமும்; 'கோள' என்றதால்-நவகரஹங்கூட்டுக்கும் - 'நால்வா' என்றபடி - ௩- ௬- ௯- இந்ததிநங்களில் நாலுவேதபாராயணமாத்ரமுஞ்செய்யவேண்டும். நாலுகேநதரங்களிலும் பரமோச்சக்ரஹங்கள் நாலவாசிப்பதா லவைகள் விசேஷதிநமென்றாயிற்று.

இந்த யந்தராராதந்ததிறகுரிய ருதவிஜாள் லக்ஷணம்.

“உதயராசிகோணாடிகலகாதசாநாலவருசசரே” எனலால் - ‘உதயரா சிகோட்’ கு- மஹாயந்தரத்தின் ஆராதந்ததிறகு- ‘நாடில்’ பதநியுடன் குடும் பியாயிருப்பவரில்- ஏகாதசா (கசு) வரும், ‘நாலவருசசரே’ நாலவருயர்ந்த வருமாகயிருக்கவேண்டுமெனுகிறது. உயர்ந்தவனெல்லால் - நடுநிற்கும் நா னகு மஹாயந்தரம் ஆபிததற்கு நான்குவகையாம். பரம்பாகவதாகளாக இரு ககவேண்டுமெனுகிறது- இந்நாலவர் லக்ஷணம்.

பாகவதம்.

முதற்றன்மையர். மதமாகரிமுன்சொலவந்தருள்கார கதையாநருவுணிகருததெரடுபல் விதமாகுமவினைத்தொழிலவிட்டெழில்சேர் பதநாளுமவணங்நினர்பாகவதர்.

இரண்டாந்தன்மையர். அறைகின்றசராசரமயாவுமெழி னிறைநின்றஉருதகிருநேசமுறு மிறையென்றநிகின்றவிலங்குமுழைத் துறைகின்றவருததம்பாகவதர்.

மூன்றா தரத்தார். நிகரின்றிவளாநதநெடுத்திருமால் பகாநின்றநலலபுசெயப்பண்டையோர் புகொன்றியபுகுகொள்பேதையொன் றகமொன்றியவன்புநிகேசமருள.

நான்காந தரத்தார். அறமார்மனையாரொடுமன்புசெயுந் திறமாரொழின்மேவுநிராகளொடு மிறையொழிவண்யாமெமதென்பதற வுறைவோகருமுத்தம்பாகவதர்.

பொதுத் தன்மையர்.

‘முததரானவாபிரமமொன்றெனநனிமொழிவார் வித்தைசோதருமுளத்திறோவிராடிகனைநயப்பார பத்தரானவாபரமவான்மாவெனசசொலவார் பத்தியோபகவானெனவேனிபகூர்வார்.

இததன்மையராகிய நான்குவித உபாஸையுள்ள பகதாகளே - ஜபத துக்குரியனானலதோனற- ‘நாலவருசசரே’ என்றார்.

வினா.— இந்த யந்தரஸ்தாபநம்- வாலமீககொங்கேசொன்றார்.

விடை.— களஸயுஜா ஸ-ஸ-ஹெதெந வ-ஹெதுணாநித தெஜ

ஸா | யயாவரெணெஷ்வாநாஃ சுஷிதிவ-ஜ்வாணிநா||

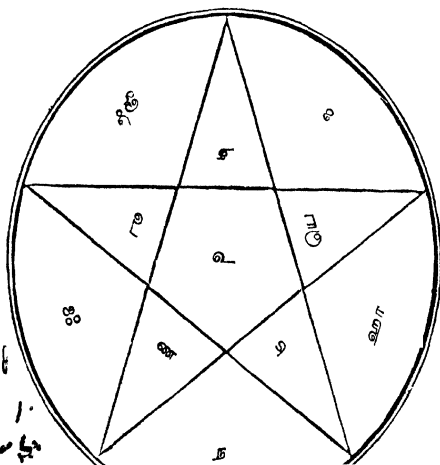
களஸயுஜா- தெந - வ-ஹெதுணாநிததெஜஸா-ஷ்ரெண- வஜ்வாணிநா- என்பயிரிசுத- ‘கள’ எனலால் - பூமிஸம்பநதமாநஸ்தாந மென்றும், ‘ஸயுஜா’ என்பதை- நடுக்குறையாய்- ‘ஸயிவ்யா’ என்கொ

ண்டு- ஜலந்தங்கிய ஸ்தாரமென்றும், 'தேந' என்றதால்- உனனிலே என முன்னிலையிலென்றும், 'கூரிததெஜஸாப-தெருண்' எனலால்-ரூபத்திற்கு முக்யருணம் அக்ரியென்றும், அகநிபுதரனால எனலால்- அக்நி புதராளாகிய பாவகனானவன் படபாமுகாக்கி, பவமாநன என்பவன் ஸூயனிடத்திலுறையும் அக்நி, சுசி என்பவன்-பூமியினிடத்திலவழங்கும் அகநி, இந்த மூன்றகநிகளில்- பூமியினிடத்திலுறையும்- சுசி எனனாமசுரியினிடத்தென்பதுதோன்ற 'புத்ரேனாமித்தேஜஸா' என்றமசொனனா. இதனால் அகநியினிலே-என்றும் 'வரேண' எனலால்-வரணமெனகிற எழுத யோக்யமானவென்றதால்- தகடீ முதலியவற்றினால்- 'வஜரபாணிநா' எனலால்- வஜரபாணியென்று விபூதிமுதலிய தூளவஸ்துக்களுக்கு - மந்தரவாத பந்துக்கடடின் ஸமகஞாநாமமாதலால்- தூளகளினாலென்றும். இந்தஆறுவகை ஸ்தாரங்களினாலும், மஹாயந்தராறுஷ்டாநம் செயவாராகில் - 'யஜாவரேண' எனலால் - எவவாரும் த்யாநித்த பூஜிக்கிறார்களோ - அவவாரூயபேறடைவானென சொனனா.

வினா.— இந்த ஒருபாட்டில்வவளவுதாதபரிடம அடங்கியிருந்ததே-இது போன்றுளபாடல்- இதரநூல்களிலும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

விடை.— இதுபோன்றவை அநேகம்நூலி லிருக்கின்றன. அவற்றை

கணபதிமஹாயந்தரம்

மஹாஸ்காந்தம்.

பிராயசகாபடி

கடசகரச்செமமுகமைந்துளான்

சகடசகரத்தாமனாயகன்

அகடசக்கரவினமணியாயுறை

விகடசகரன்மெயப்பதம்போற்றுவாம்.

விளங்குகின்றபத்தக்ஷரம் தங்கியநல்லமுகமாகிய கோணங்க
ளின்முனைஐந்தனு ளிருபவஹும - வண்டியினுந்நோ போன்றபதம
யந்தரத்திற்கு - அதிசனும், நடுவிலிருப்பதாகிய - நேத்திரஸ்தாநத்தி
லாகத்தின் சிரோமணிபோல பிறது உருவுமாகின்றிருக்கும் விக
டசகரகணபதியின் மெயப்பதங்களை நமஸ்கரிப்போம் என்க.

பிராயசமூத்தியின் பொருட்டு பிரணவத்தை ஆகியாகக்கொ
ள்வது எவ்விதத்திலும் உரியதேயாம். “ஐந்துளான்” என்றதால்மேற
கூறிய பத்தக்ஷரங்களுள் - ஐந்தக்ஷரம் கடவுள்பெயரென்றும் - இந்த
ஐந்தெழுத்தும் உள்ளிருத்தலவேணிமென்றும் - ஏனையஐந்தனுள் -
மூன்றுமுதலிலும், இரண்டுமற்றிலும் இருத்தலவேணிமென்று மந்
த்ரசாஸ்தரம் கூறுகின்றது. முதலநிற்கும் மூன்றெழுத்துகளும் ஓம்
மஹா - நடுவில (நு) எழுத்துகளும் கணபதியொன்றிலுள்ள (உ)
எழுத்துகளும் - நம - எனபவை. இங்ஙனம் பத்தக்ஷரங்களையும் கு
ருமுகத்தில உயத்துணர்ந்துகொள்க. மேற்கூறிய பிறதுவடிவம் ஷக
ஸ்பாஷைகளிலுமுள்ள எல்லாவெழுத்துக்களுக்கும் ஆதாரமாதலால்
இன்றியமையாதலக்ஷ்யமாம் இந்தயந்தரத்தை முறையாய் நன்குண
ர்ந்து அதிலுள்ள மஹாமந்தரமதுவை ஆத்ம த்யாநமாக விதிப்படிக்க
வதற்கும் உத்தமர் எல்லாநன்மையையும் எண்ணியவாறு அடைவ
வொன்பதுகருதி - “மெயப்பதம்” என்றார். நமதுகம்பொனுங் கவிஞர்
பெருமான் கூறிய ஸ்ரீராமஜாதக கவிதையில் - “களிற்றான்” எனச்சி
றப்பித்தவிசேடமும் - பாணவத்தை ஒட்டியதெனக் காண்க. “அக
டசக்கு” என்பது - நடுசக்கு நேத்ரமெனக்கொண்டு - நடுவணதாகிய
உள்ளககண் எனலால் - அஜபாவர்ணமென்றாயிற்று. “அரவின்மணி”
என்பது - உபமேயத்தொகையாய் பிந்துவடிவாகியபிள்ளையார் சுழிக்கி
ஆயிற்று. தசாக்ஷரமென்பது தசகரமெனத்தொடைநோக்கியாயது.

இதனை முற்றும் உரைக்கிற பெருமாதலின் கூடியவனாயின
சுருக்கிக் கூறினம். சுபமஸது.

ஐந்தாவது உரை - முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨௫	வீதி	விதி
௮	௩௦	ஸதானமா	ஸதாநமா
௧௧	௩௧	ஸதானம்	ஸதாநம்
௧௧	௨௧	இதனருது	இதனகருது
௧௦	௧௦	ருடையி	ருடையி
௧௧	௧௫	பலதிரு	பலத்திரு
௧௨	௨௬	உடனமுந்தி	உடனமுந்தி
௧௧	௩௧	சசதி	சந்தி
௧௩	௧௧	பாகத்தை	பாகத்தை
௧௧	௧௦	தென்ன	தென்ன
௨௦	௩௪	சோந்த	சோராத
௩௨	௨௩	உறுய	உறும
௩௩	௧௧	ரிடத்தில	ரிடத்தில

